

Coloseni 1:1

1. Pavel, apostol. În ce privește forma introducerii și sensul termenilor, vezi comentariul de la Romani 1,1 și cel de la Faptele Apostolilor 1,2. Pavel se numește pe sine apostol deoarece dorește să sublinieze că e ambasadorul Domnului.

Vezi harta cu evenimentele care au condus la scrierea Epistolei lui Pavel către Coloseni

Voia lui Dumnezeu. Vezi comentariul de la Efeseni 1,1.

Timotei. În ce îl privește pe Timotei, vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 16,1. Pavel îl include pe Timotei în salutarea său și în alte epistole de-ale sale (2 Corinteni 1,1; Filipeni 1,1; 1 Tesaloniceni 1,1; 2 Tesaloniceni 1,1; Filimon 1).

Coloseni 1:2

2. Sfinții. Gr. hagioi (vezi comentariul de la Romani 1,7).

Frații credincioși. Sintagma apare în opoziție cu „sfinții”. Pavel laudă pe membrii bisericii din Colose pentru credincioșia lor, încrederea pe care o poate avea în ei și fidelitatea lor neclintită.

În Hristos. Vezi comentariul de la Efeseni 1,1.

Colose. (Mai des, Colossae.) Un oraș din Frigia, la 110 mile înspre est de la portul maritim Efes. Pe vremea lui Pavel, Frigia era atașată la provincia romană Asia. Colose era situat pe malurile râului Lycus, nu departe de Hierapolis și Laodicea, cam la 13 mile de primul și cam la 10 mile de ultimul. Înainte Colose ocupase o poziție foarte importantă. Prin acest oraș trecuse oștirea lui Xerxes, persanul, când acesta se îndrepta să atace Grecia. Xenophon îl numește „o cetate locuită, prosperă și mare” (Anabasis, i. 2, 6; Loeb ed., Vol. 2, p. 253). Dar în vremurile Noului Testament populația orașului scăzuse mult. În ce privește originea bisericii, vezi Introducerea, Cadrul istoric.

Har și pace. Vezi comentariul de la Romani 1,7; 3,24.

Dumnezeu, Tatăl nostru. Vezi comentariul de la Romani 1,7.

Domnul Isus Hristos. Pot fi citate dovezi textuale importante pentru omiterea acestor cuvinte. După cât se pare, ele au fost adăugate prin analogie cu pasajul paralel din Efeseni 1,2.

Coloseni 1:3

3. Mulțumim. Vezi și comentariul de la Efeseni 1,16. Cauza mulțumirii sale e arătată în Coloseni 1,4.5.

Dumnezeu, Tatăl. [„Dumnezeu și Tatăl”, KJV]. Sau „Dumnezeu, și anume Tatăl”. Pot fi citate dovezi textuale importante pentru omiterea cuvântului „și” (din KJV).

Domnului ... Isus Hristos. Vezi comentariul de la Efeseni 1,17.

Coloseni 1:4

4. Am auzit. Vestea despre sarea din Colose fusese adusă de către Epafra (v. 7, 8).

Credința. Credința în Hristos nu e o simplă încredere în El ca persoană, ci o completă subordonare față de voia lui Dumnezeu și încredere deplină în planul Său. Este acceptarea căii lui Dumnezeu.

În Hristos Isus. Pavel descrie viața în Hristos ca sfera în care trăiește creștinul, la fel cum aerul este mediul în care există trupul lui. Cel care este „în Hristos” este înconjurat de principiile și legile Mântuitorului său; el trăiește prin ele și în ele. Isus este izvorul și ocrotitorul vieții lui. În acest cerc, care cuprinde tot ce reprezintă Isus Hristos, acționează credința adevărată (vezi Efeseni 1,15; 1 Timotei 3,13; 2 Timotei 1,13; 3,15).

Dragostea. Gr. agape (vezi comentariul de la 1 Corinteni 13,1). Mânați de principiul iubirii față de Dumnezeu și al iubirii față de frați, toți creștinii vor avea aceeași simțire. Atitudinea aceasta are ca rezultat iubire pentru toți sfinții. Adevărata credință în Dumnezeu nu poate produce mai puțin de atât. Pavel este nespus de fericit de experiența înaintată a credincioșilor coloseni.

Coloseni 1:5

5. Nădejdi. Vezi comentariul de la Romani 8,24; 12,12. Acum Pavel ia în discuție ultima din cele trei de virtuți creștine. Credința și iubirea nu doar că își au puterea în speranță, dar speranța aceasta este și ținta lor. Colosenii au zis de planul de mântuire și în inima lor încolțise speranța. Această speranță era forța motrice în toate experiențele lor și în filozofia vieții creștine. În felul acesta speranța precede credința. Deoarece Dumnezeu făurise deja planul de mântuire, exista speranță pentru omul căzut.

În ceruri. Creștinul speră „o moștenire nestricăcioasă, și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru” el (1 Petru 1,4; compară cu Filipeni 3,21). Credința și iubirea manifestată de coloseni izvorăse din încrederea în împlinirea scopului lui Dumnezeu, un univers fără păcat, plin de armonie.

Despre care ați auzit mai înainte. Pavel le reamintește credincioșilor de bucuria și de entuziasmul pe care le-au avut atunci când au auzit prima dată solia Evangheliei. El dorește ca ei să vadă contrastul dintre credința pe care o aveau atunci, bucuria care le inunda sufletele și îndoielile și nestatornicia cauzate de soliile prezentate de învățătorii mincinoși (compară cu v. 23; 2,6–8.16–23).

Cuvântul adevărului. Adică solia care conține adevărul, vestea bună a voinței descoperite a lui Dumnezeu (vezi comentariul de la Ioan 8,32). Adevărul este descoperirea gândurilor divine și are de-a face cu realitățile finale și veșnice.

Evangheliei. Vezi comentariul de la Marcu 1,1. Cuvântul aceasta poate fi înțeles ca apozitie pe lângă termenul „adevărului”. Este strâns legat de fraza care urmează.

Coloseni 1:6

6. Care a ajuns până la voi. Este clar faptul că în limba greacă pronumele relativ „care” se poate referi doar la cuvântul „Evanghelie”. Compară cu v. 23.

În toată lumea. Vezi comentariul de la v. 23.

Dă roade. Dovezile textuale favorizează adăugarea cuvintelor „și crește”. Un pom dă roade pentru că trăiește și înflorește. Tot așa și creștinul produce fără încetare roada Duhului (Galateni 5,22.23) deoarece viața lui Hristos e un principiu vital (vezi Marcu 4,20.28; Romani 7,4.5; Filipeni 4,17). Forța expresiei lui Pavel constă în ideea că oriunde e predicată, Evanghelia aduce continuu roade.

Ca și între voi. [„Ca și în voi”, KJV]. Pavel trece de la adevărul general că Evanghelia aduce roade oriunde e vestită, la faptul particular că exact acest lucru s-a întâmplat în Colose. De aceea biserica aceasta joacă un rol important în scopul universal al lui Dumnezeu de a mântui oamenii.

Din ziua. Pentru a vedea felul în care Evanghelia a ajuns în Colose, vezi Introducerea, Contextul istoric.

Ați cunoscut. Gr. epiginosko, „a recunoaște”, „a cunoaște pe deplin”, „a cunoaște din experiență”. Forma verbului ar trebui tradusă „ați ajuns să cunoașteți pe deplin”. Această cunoaștere deplină vine numai prin experiență, deci numai la aceia care primesc harul lui Hristos. Adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu nu poate fi separată de harul divin.

Harul. Vezi comentariul de la Romani 3,24.

În adevăr. Adică adevărat. Pavel face mereu o aluzie subtilă la învățăturile false pe care urmează să le menționeze.

Coloseni 1:7

7. Epafra. Poate acesta e cel care a adus solia mântuirii la Colose (vezi Introducerea, Contextul istoric). Pavel îl numește aici „iubitul nostru tovarăș de slujbă”. Scriind lui Filimon, vorbește despre el ca „tovarășul meu de temniță” (Filimon 23). Este evident că Epafra era de loc din Colose (Coloseni 4,12). Se presupune că ar fi auzit Evanghelia în Efes și că, deoarece se consacraseră lucrării lui Dumnezeu, a devenit misionar pentru propriul său popor.

Credincios. Aici Pavel aprobă solia și lucrarea lui Epafra.

Slujitor. Gr. diakonos (vezi comentariul de la Efeseni 6,21).

Pentru voi. Dovezile textuale sunt împărțite între exprimarea aceasta și exprimarea „pentru noi”. Pronumele traduse „noi” și „voi” sunt asemănătoare în grecește (homon și hemon) și pot fi confundate ușor. Ambele exprimări sunt posibile în acest context.

Coloseni 1:8

8. Și ne-a vorbit. [„Care de asemenea ne-a declarat”, KJV]. Epafra îi adusese lui Pavel vești despre starea bisericii din Colose.

În Duhul. Literal, „în duh [sau „Duh”]”. Nu se știe sigur dacă Pavel se referă la Duhul Sfânt, sau la duhul omului. Dragostea adevărată este rezultatul prezenței Duhului Sfânt în viață, dar aici Pavel poate scoate în evidență reacția iubitoare și binevoitoare de care ar trebui să dea dovadă fiecare creștin în situațiile dificile ale vieții.

Coloseni 1:9

9. De aceea. Adică, având în vedere ceea ce s-a spus în versetele 4–8, Pavel a amintit din nou de credința pe care o aveau colosenii în Hristos, iubirea lor pentru frați, speranța puternică în răsplătirea cerească. Toate acestea îi înveseliseră inima. Cauza imediată a bucuriei lui a fost vestea bună pe care Epafra o adusese de la Colose. Aceasta încălzise inima bătrânului Pavel.

Din ziua când am auzit. Sosirea lui Epafra a constituit pentru Pavel o zi memorabilă. De atunci există puternica sa devoțiune și mulțumire.

Nu încetăm să ne rugăm. Pavel atrăsese deja atenția asupra rugăciunilor pe care le înălța pentru credincioșii coloseni (vezi v. 3). Veștile pe care Epafra i le adusese de la Colose l-au determinat acum să se roage cu un scop mai precis și cu bucurie mai mare. Propoziția „nu încetăm să ne rugăm” înseamnă că Pavel se ruga regulat pentru creștinii coloseni. Nu s-ar fi putut spune niciodată că încetase să se roage pentru ei.

Să cerem. [„Să dorim”, KJV]. Pavel era recunoscător, dar în același timp avea și motive de rugăciune. Nesatisfăcut de progresul pe care credincioșii coloseni îl făcuseră deja, el dorea cu înfocare ca aceștia să crească mai mult.

Cunoștință. Gr. epignosis, „cunoaștere deplină, precisă” (vezi comentariul de la Romani 3,20; Efeseni 1,17; vezi și comentariul de la Coloseni 1,6).

Voiei Lui. Adică o cunoaștere specială a voii lui Dumnezeu cu privire la purtarea lor (vezi v. 10) și în mare o înțelegere a scopului atotcuprinzător al lui Dumnezeu. Pentru cel care posedă o astfel de cunoaștere, fiecare detaliu al vieții, cu problemele și misterele ei inexplicabile, capătă o nouă însemnătate. Creștinul își dă seama că Dumnezeu are un plan pentru viața sa, iar ținta lui este îndeplinirea scopul divin.

Înțelepciune. Gr. sophia. Vezi comentariul de la Luca 2,52. Înțelepciunea este capacitatea de a aplica cunoștințele la situațiile practice ale vieții. Din nefericire, nu întotdeauna cei care cunosc mult au și înțelepciune. Din această cauză, Pavel se roagă pentru credincioșii din Colose, ca ei să primească cu înțelepciune divină.

Pricepere. Priceperea dată de Duhul Sfânt e acel discernământ care îl face pe creștin în stare să deosebească între bine și rău. Ispitele și cursele vrăjmașului sunt recunoscute de cel iluminat de Duhul

Sfânt. Și, dacă voința e predată pe deplin lui Dumnezeu și absorbită de lucrurile veșnice, creștinul alege să facă numai acele lucruri pe care Dumnezeu ar vrea ca el să le facă.

Duhovnicească. Acest adjectiv determină atât substantivul „pricepere” cât și substantivul „înțelepciune”.

Coloseni 1:10

10. Să vă purtați. [„Umblați”, KJV]. Gr. peripateo, „a umbla împrejur”, metaforic, „a trăi” (vezi comentariul de la Efeseni 2,2). Scopul cunoașterii experimentale a adevărilor cerești și a înțelepciunii, și înțelegerea spirituală a ceea ce este bine sau rău în lumina planului lui Dumnezeu, este o umblare sau un fel de viață care să fie potrivită unui copil al lui Dumnezeu.

Plăcuți în orice lucru. [„Plăcuți în toate”, KJV]. Standardul purtării creștinului este voia lui Dumnezeu; scopul este să-I fim plăcuți în fiecare zi. Suntem creați pentru plăcerea Lui. Și suntem răscumpărați pentru ca planul Lui original să fie dus la îndeplinire. Ceea ce-I displace Lui este păcat. Vorbind de legătura Sa cu Tatăl ceresc, Isus spunea „totdeauna fac ce-I este plăcut.” (Ioan 8,29)

Aducând roade. [„Fiind rodnici”, KJV]. Rodnicia unui pom este rezultatul vieții dinăuntru. Fructele sunt o dovadă că există viață. Roadele nu fac pomul să trăiască, ci pomul aduce roade pentru că trăiește. În felul acesta ilustrează apostolul rezultatul prezenței lui Hristos în inimă. Umblarea creștină, care este rezultatul acestei uniri dintre natura divină și cea umană, nu poate să nu dea roade (vezi Galateni 5,22.23; compară cu 2 Petru 1,8).

În tot felul de fapte bune. Aici este pus accentul pe desăvârșirea caracterului creștin. Hristos nu dorește urmași dezechilibrați sau cu jumătate de inimă. Idealul pe care El ni-l pune înaintea este dezvoltarea armonioasă a întregii ființe. Compară cu Efeseni 4,13; 1 Tesaloniceni 5,23.

Crescând. Alături de mărturisirea prin cuvinte și fapte, trebuie să aibă loc și o creștere treptată a discernământului și a cunoștinței spirituale. Înțelegerea adevărului e progresivă. Urmașul lui Hristos ar trebui să fie în stare să privească înapoi și să vadă în viața lui un progres remarcabil și să privească înainte pentru a vedea că sunt noi înălțimi de atins.

Cunoștință. Gr. epignosis (vezi explicația de la v. 9).

Coloseni 1:11

11. Întăriți cu toată puterea. Compară cu Efeseni 1,19. Puterea divină îl face pe om în stare să facă față oricărei probleme cotidiene, fie provenită din legăturile cu semenii, fie din conflictul direct cu agenții satanici. Pavel le dorește credincioșilor coloseni să fie întăriți lăuntric prin prezența continuă a Duhului Sfânt, care ar avea ca rezultat fapte puternice pentru Domnul. Pe măsură ce nevoia creștea, puteau obține putere tot mai mare pentru a-i face față.

Potrivit cu tăria slavei Lui. [„Potrivit cu slăvita Lui putere”, KJV]. Literal, „potrivit cu puterea slavei Sale”. Standardul sau norma după care este acordat omenirii darul tăriei divine este puterea și posibilitățile lui Dumnezeu, și nu nevoia omului. În ce privește înțelesul cuvântului „slavă”, vezi comentariul de la Romani 3,23.

Răbdare. Gr. hupomone, vezi comentariul de la Romani 2,7.

Îndelungă răbdare. Gr. makrothumia (vezi comentariul de la Coloseni 3,12; compară cu cel de la 1 Corinteni 13,4; 2 Corinteni 6,6). Când puterea lui Dumnezeu lucrează în suflet, răbdarea și toleranța stăpânesc pasiunile. Copilul lui Dumnezeu privește cum Domnul și Învățătorul său Își realizează cu răbdare planurile. Și în felul acesta cresc în inima lui răbdarea, statornicia în învingerea obstacolelor și pacea chiar și în fața morții. Răbdarea este opusul descurajării sau al lașității, în timp ce îndelunga răbdare este opusul mâniei sau al răzbunării. Răbdarea este strâns legată de speranță (vezi 1 Tesaloniceni 1,3) iar îndelunga răbdare este adesea legată de îndurare (vezi Exod 34,6).

Bucurie. Vezi comentariul de la Romani 14,17.

Coloseni 1:12

12. Mulțumind. O inimă mulțumitoare este semnul persoanelor care zi de zi se conformează cu mulțumire voinței marelui Dătător (compară cu Efeseni 5,4; Filipeni 4,6; Coloseni 2,7; 3,17; 4,2; vezi comentariul de la Efeseni 5,20). Lipsa recunoștinței stă la rădăcina rebeliunii și anarhiei (Romani 1:21). Mulțumirea sinceră și recunoscătoare este o condiție indispensabilă a creșterii în viața de credință. Aceasta nu constă numai în recunoașterea faptului că bunătățile Domnului se înnoiesc în fiecare zi; ea este și aducerea închinării care se cuvine Numelui Său sfânt și puterii Sale nemărginite.

Tatălui. Versetele 12 și 13 Îl prezintă pe Tatăl ca pe Cel care a făurit planul de mântuire. El este Cel care L-a dat pe unicul Său Fiu.

V-a învrednicit. [„Ne-a făcut corespunzători”, KJV]. Literal, „ne-a făcut îndestulători”, adică ne-a calificat. Dovezile textuale oscilează între exprimarea „ne-a” și „v-a”. „Ne-a” este atestat în v. 13. Această calificare sau învrednicire nu e câștigată de om. Ea e acordată celor care prin credință Îl primesc pe Domnul Isus Hristos (vezi comentariul de la Efeseni 2,8).

Să aveți parte de moștenirea. Literal, „pentru o parte a sorțului”. Vezi comentariul de la Romani 8,17.

Sfinților. Vezi Romani 1,7.

Lumină. Cuvântul acesta stă în contrast cu „întuneric” (v. 13). Sintagma „în lumină” este deci echivalentă cu „împărăția Fiului dragostei Lui” (v. 13). Vezi comentariul de la Ioan 1,5; 1 Ioan 1,5.

Coloseni 1:13

13. Izbăvit. [„Eliberat”, KJV]. Gr. rhuomai, „a scoate afară”, „a salva”. Acesta este cuvântul folosit de Pavel în Romani 7,24 în strigătul său disperat: „cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” „Izbăvitorul” care urmează să vină din Sion (Romani 11,26) este ho rhuomenos, „salvatorul”. În pasajul de față Tatăl este prezentat ca Cel care îi salvează pe oameni din robia lui Satana.

Puterea. Gr. exousia, „autoritatea”. Din împărăția rea unde stăpânește principele întunericului, Biruitorul divin a salvat pe sfinții Săi. Ei nu mai sunt supuși autorității uzurpate.

Întunericul. Notați contrastul cu „moștenirea ... în lumină” (v. 12). Copilul lui Dumnezeu e transferat de sub autoritatea prințului întunericului în împărăția luminii.

Ne-a strămutat. Gr. methistemi, „a transporta”, „a muta”. Compară cu folosirea acestui cuvânt în Luca 16,4; Faptele Apostolilor 13,22; 19,26; și forma înrudită din 1 Corinteni 13,2. Josephus Flavius folosește acest cuvânt când vorbește de strămutarea israeliților în împărăția Asiriei în timpul invaziei lui Tiglat-Pileser III (Antichități iudaice, ix. 11. 1[235]).

Împărăția. Adică împărăția harului (vezi comentariul de la Matei 4,17; 5,3).

Fiului dragostei Lui. [„A iubitului Său Fiu”, KJV]. Literal, „Fiului iubirii Sale”, însemnând probabil Fiul care este obiectul iubirii lui Dumnezeu (vezi și comentariul de la Matei 3,17; Efeseni 1,6).

Coloseni 1:14

14. Avem răscumpărarea. Versetul acesta este în bună măsură paralel cu Efeseni 1,7 (vezi comentariul de acolo). Hristos este Cel prin a Cărui moarte ispășitoare oamenii primesc răscumpărarea (vezi comentariul de la Romani 3,24).

Prin sângele Lui. Dovezile textuale atestă omiterea acestor cuvinte. Totuși, expresia este bine atestată în pasajul paralel, Efeseni 1,7 (vezi comentariul de acolo). Vezi Probleme de Traducere a Bibliei.

Iertarea. Gr. aphasis, „eliberare”, „iertare”. Vezi comentariul de la Luca 3,3. Astfel Pavel termină introducerea acestei epistole (v. 1–14). El I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ceea ce auzise cu privire la

progresul creștinilor coloseni. El ceruse ajutor din cer pentru ca ei să crească în adevărata cunoaștere a voinței divine. Aceste cereri se înălțaseră fără încetare din inima apostolului mai ales de când primise un raport direct cu privire la credințioșii coloseni. Apoi le reamintește de privilegiul lor de a fi fost strămutați în împărăția luminii și de bucuria pe care ar trebui să o aibă pentru că au fost eliberați de sub puterea întunericului.

Coloseni 1:15

15. El este. [„Care este”, KJV]. După ce și-a încheiat prologul (v. 1–14), Pavel începe să abordeze tema epistolei, adică persoana și poziția lui Hristos.

Chipul. Gr. eikon, „similitudinea”, „asemănarea”. Vezi cap. 3,10, unde Pavel declară că creștinul este reînnoit „după chipul [eikon] Celui ce l-a făcut”. Chipul împăratului roman de pe monedele antice era numit eikon (Matei 22,20).

Dumnezeului celui nevăzut. „Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu”, dar Isus „chipul Dumnezeului celui nevăzut” a venit ca să-L facă cunoscut oamenilor (vezi comentariul de la Ioan 1,18).

Cel întâi născut. Grecesul prototokos, (vezi comentariul de la Romani 8,29). În Matei 1,25 și Luca 2,7 prototokos e folosit cu privire la Hristos ca primul născut al Mariei. În Evrei 11:28, cuvântul e folosit cu privire la întâii născuți ai Egiptului, care au pierit cu prilejul plăgilor. În Evrei 12,23 cuvântul îi descrie pe membrii din „Biserica celor întâi-născuți”. În restul referirilor (Romani 8,29; Coloseni 1,15.18; Evrei 1,6; Apocalipsa 1,5) termenul prototokos e aplicat la Hristos (vezi comentariile acestor pasaje).

S-a discutat mult de-a lungul timpului cu privire la însemnătatea cuvântului prototokos din Coloseni 1,15. Părinții bisericești timpurii îl aplicau la Hristos ca Fiul veșnic al lui Dumnezeu. Arienii foloseau acest verset pentru a arăta că Hristos Însuși era o ființă creată. O asemenea interpretare, deși posibilă în ce privește gramatica pasajului, este contrazisă în alte părți ale Scripturii (vezi Nota Suplimentară de la Ioan 1). Pasajul poate fi înțeles într-un fel care să-l aducă în armonie cu învățătura generală a Scripturii și să fie în acord cu principiile sănătoase ale exegezei biblice.

În Evrei 1,6 prototokos se referă clar la întrupare, iar unii au căutat să dea aceeași interpretare și versetului din Coloseni 1,15. Alții cred că în Coloseni Pavel se referă la înviere (vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 13,33). Totuși, nici una din aceste interpretări nu se potrivește contextului, deoarece Hristos este prezentat aici drept Creator (vezi Coloseni 1,16) și precedând creațiunea (vezi comentariul de la Ioan 1,1–3.14).

Se pare deci că alegerea cea mai bună este a considera că termenul prototokos are aici un sens figurat, descriindu-L pe Isus Hristos ca primul în rang, făcându-se paralelă cu demnitatea și slujba deținută de întâiul născut dintr-o familie obișnuită, sau mai precis, primul născut dintr-o familie regală. Poziția lui Hristos este unică, plină de autoritate și absolută. Lui I s-au încredințat toate prerogativele și toată autoritatea în Cer și pe pământ. Pavel scoate în evidență poziția lui Hristos deoarece caută să întâmpine argumentele învățătorilor mincinoși care declarau că Hristos fusese creat, tăgăduindu-i astfel supremația.

Zidirea. [„Creatura”, KJV; „făptura” în traducerea lui G. Galaction]. Gr. ktisis, „actul de a crea”, „un lucru creat”, „o creatură”. În loc de „fiecare creatură” [cum apare în KJV], unele versiuni englezești (vezi RV; RSV) zic „toată creațiunea”. Expresia grecească poate fi tradusă în ambele feluri. Contextul pare să favorizeze versiunea „fiecare creatură”. Se arată că Hristos este mai presus de orice este creat. Vezi comentariul de la Apocalipsa 3,14.

Coloseni 1:16

16. Pentru că prin El. Gr. hoti en auto, literal, „pentru că în El”, probabil că aici nu se face referire la calitatea Sa de agent, deoarece aceasta este exprimată la sfârșitul versetului prin di'autoi, „prin El”. En auto probabil accentuează ideea că Hristos este centrul, sursa, sfera în care și-a avut obârșia creațiunea.

Au fost făcute toate lucrurile. Literal, „toate lucrurile au fost create”. În ce privește o discuție a calității lui Hristos de Creator, vezi comentariul de la Ioan 1,3. Exercitarea puterii creatoare a fost o dovadă a divinității lui Hristos.

Ceruri ... pământ. Se pare că prin aceste două cuvinte se înțelege aici întregul univers. Prin acest termen sunt desemnate toate lucrurile, atât materiale cât și imateriale.

Nevăzute. Fără îndoială că este o referire la ființe și puteri spirituale (vezi mai jos, la „scaune de domnii ... stăpâniri”).

Scaune de domnii ... stăpâniri. Vezi comentariul de la Romani 8,38; Efeseni 1,2. Acești termeni erau fără îndoială folosiți de învățătorii mincinoși din Colose pentru a descrie rangurile angelice. Probabil că acești învățători eretici Îl plasau pe Hristos la același nivel cu aceste ranguri. Dacă așa stăteau lucrurile, Pavel a înfruntat doctrina aceasta declarând că indiferent dacă existau sau nu astfel de ranguri, Hristos le crease pe toate și prin urmare El era mai presus de ele.

Au fost făcute. În original forma verbului tradus astfel e diferită de aceea tradusă la fel, la începutul acestui verset. Cuvântul de aici înseamnă „stau create”, cu accentul pus asupra efectelor creațiunii, în timp ce prima forma de la începutul acestui verset se referă la creațiunea propriu-zisă ca un act specific care a avut loc într-un moment din istorie.

Prin El. Gr. di' autou (vezi mai sus, la „pentru că prin El”). Cuvântul acesta exprimă calitatea de agent. Vezi comentariul de la Ioan 1,3.

Pentru El. Literal, „spre El”. Hristos este ținta către care se mișcă toată creațiunea, în El își găsește justificarea și însăși existența. El este „Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul” (Apocalipsa 22,13).

Coloseni 1:17

17. El. Este o exprimare emfatică în limba greacă, însemnând „Însuși El”. Hristos este pus în contrast cu ființele create.

Este. Gr. esti, o formă a verbului eimi, „a fi”, exprimând, ca și en din Ioan 1,1, continuitatea existenței (vezi comentariul de acolo). „El este ” poate fi comparat cu expresia „Eu sunt” (vezi comentariul de la Ioan 6,20; 8,58).

Mai înainte. Atât în timp cât și în rang. Nu există nici un moment înaintea căruia Hristos să nu fi existat (vezi comentariul de la Ioan 1,1; vezi Nota Suplimentară de la Ioan 1).

Se țin. [„Sunt așezate”, G. Galaction]. Gr. sunistemi, literal, „a sta laolaltă”, „a se ține împreună” sau „a se lega”. În greacă forma verbului scoate în evidență o organizare originală și o menținere a organizației. Puterea care ține cu exactitatea matematică planetele universului cât și atomii minusculi pe orbitele lor, este aceeași. Prin puterea lui Hristos toate lucrurile sunt păstrate în coeziune. Nu numai că El le-a adus la ființă, dar El le și menține în fiecare clipă.

Coloseni 1:18

18. El este. Gr. autos estin, „El Însuși este”, aceeași expresie cu care începe și v. 17 (vezi comentariul de acolo).

Capul trupului. Capul are puterea de a plănuși, a conduce și a hotărî asupra corpului și toate activitățile corpului sunt în totalitate și continuu dependente de funcționarea capului, același rol avându-l și Hristos față de trupul spiritual. Această metaforă este frecventă în scrierile lui Pavel (vezi comentariul de la 1 Corinteni 12,12–27; Efeseni 1,22).

Al Bisericii. Gr. ekklesia. Vezi comentariul de la Matei 18,17.

Începutul. Expresia aceasta poate fi înțeleasă fie pasiv, arătând întâietatea lui Hristos atât în timp cât și în rang, fie activ, în sensul că Hristos este începutul (vezi comentariul de la Apocalipsa 1,8). Unii consideră că acest cuvânt se aplică mai ales la ceea ce urmează, declarând că Hristos este „începutul” celor care vor fi înviați din morți. Pavel Îl numește și „pârgha celor adormiți” (vezi comentariul de la 1 Corinteni

15,20.23). Este adevărat că Moise și Lazăr au fost înviați înainte ca Hristos să iasă din mormânt, dar oamenii aceștia au revenit la viață numai în virtutea învierii Lui.

În acest verset Isus este prezentat credincioșilor nu numai ca având primat și întâietate în timp, dar și precedență în putere și prestigiu. Întrucât este înaintea tuturor lucrurilor, El nu poate fi o emanație și nu poate avea un rang inferior, subsidiar al creațiunii. Declarația lui Pavel înfruntă argumentele învățătorilor mincinoși din Colose.

Cel Întâi născut. Gr. protokos (vezi comentariul de la v. 15).

Dintre cei morți. Ca unul care a fost printre ei, așa cum se înțelege din această expresie greacă (vezi comentariul de la Apocalipsa 1,18).

În toate lucrurile. Întrucât în contextul imediat întâietatea lui Hristos are de-a face cu biserica, și poziția Sa cu privire la „toate lucrurile” are de-a face cu biserica (vezi comentariul de la Coloseni 3,11; compară cu Efeseni 1,23). Totuși, afirmația este adevărată și în ce privește poziția Lui de suveranitate și întâietate în întregul univers.

Să aibă întâietatea. Literal, „să poată să dețină primul rang”. Hristos a fost „dovedit” [„declarat”] cu putere că este Fiul lui Dumnezeu prin învierea morților [„din morți”] (Romani 1,4; compară cu Filipeni 2,9).

Coloseni 1:19

19. Dumnezeu a vrut. [„A plăcut Tatălui”, KJV; „binevoit-a Dumnezeu”, traducerea lui G.Galaction.] Cuvântul „Tatălui” [„Dumnezeu”] este adăugat. Comentatorii nu au ajuns la o înțelegere dacă acest cuvânt este bine adăugat sau dacă „toată plinătatea” ar trebui să fie subiectul propoziției, lucru care este posibil din punct de vedere gramatical. Potrivit cu ultima interpretare, versetul ar zice: „deoarece toată plinătatea a vrut să locuiască în El” (vezi RSV). Tatăl pare să fie subiectul versetului 20, așa că e normal să fie subiect subînțeles și în versetul 19. Pasajul are un înțeles corect și când „toată plinătatea” are rol de subiect. Ambele exprimări se încadrează bine în context.

Plinătatea. Gr. pleroma, „plinătate”, „întregime”, „ceea ce a fost încheiat”, „complet”. Pleroma era folosit în greaca seculară pentru a desemna echipajul complet al unei corăbii sau al trupelor, pentru a descrie o populație ajunsă la numărul maxim, pentru a indica suma totală necesară pentru a încheia o tranzacție financiară și pentru a desemna materialele necesare pentru construirea unei clădiri. În Noul Testament are în general înțelesul de întregime (vezi Marcu 2,21; 6,43; Romani 13,10; 1 Corinteni 10,26; Galateni 4,4; Efeseni 1,10.23). Reiese că învățătorii mincinoși din Colose, ca și gnosticii, susțineau că unele din funcțiile Divinității, ca de pildă mijlocirea și puterea de a crea, se găseau și în îngeri sau în ființele create, care erau cu o treaptă mai prejos. Pavel le spune celor care perverteau adevărul că în Hristos se găsește totalitatea funcțiilor Divinității. El este Domnul tuturor celor create. Plinătatea se găsește în Hristos de la început.

Locuiască. Gr. katoikeo, „a avea un sălaș permanent și stabil” (vezi cap. 2,9). Învățătorii mincinoși susțineau că Divinitatea sălășluiește în Isus numai parțial și temporar. Pavel îi corectează pe coloseni cu privire la acest punct de vedere. Nu numai că Isus posedă, ca o prerogativă permanentă, plinătatea scopului și puterii divine, dar El și exprimă pe deplin trăsăturile personalității divine (Efeseni 1,23; 3,19; 4,13; Coloseni 2,9). Mântuitorul este expresia slavei Tatălui; El este chipul vizibil al persoanei Sale (cap. 1:15). În Hristos e realizată complet și veșnic exprimarea perfectă a Dumnezeirii. Această exprimare a Divinității a ajuns la manifestarea ei deplină numai când a avut loc sacrificiul Mântuitorului, deoarece aspectul sacrificial al desăvârșirii divine nu era văzut înainte de moartea Sa.

Vezi harta cu biserica la încheierea lucrării lui Pavel

Coloseni 1:20

20. Făcând pace. Pacea este necesară deoarece intrarea păcatului în univers a adus înstrăinarea.

În versetul 20 KJV nu reflectă corect ordinea propozițiilor din greacă și întunecă într-un fel înțelesul. Următoarea traducere literală reflectă ordinea din limba greacă: „Și prin El să împace toate lucrurile în El,

după ce a făcut pace prin sângele crucii Sale, prin El, fie cele de pe pământ, fie cele din cer.” Expresia „prin El să împace” ar trebui să fie legată de versetul 19. Dacă e acceptată exprimarea din versetul 19, așa cum apare în KJV (vezi v. 19), ideea este: „a plăcut lui Dumnezeu prin El să împace toate lucrurile”. Se pare că învățătorii mincinoși susțineau că pacea era adusă prin mijlocirea îngerilor.

Prin El. Această sintagmă apare de două ori în acest verset [KJV], în primul caz în poziția accentuată din limba greacă. Isus este agentul prin care se realizează împăcarea.

Sângele crucii Lui. În ce privește însemnătatea sângelui lui Hristos în planul de mântuire, vezi comentariul de la Romani 3,25. Crucea lui Hristos este punctul culminant în planul de mântuire. E subiectul cu care se lauda Pavel (Galateni 6,14). Va fi subiectul științei și cântecului celor răscumparați în decursul veacurilor veșnice (GC 651).

Să împace. Gr. apokatalasso, o formă accentuată a cuvântului pe care Pavel îl folosește în mod obișnuit pentru împăcare, katalasso (vezi comentariul de la Romani 5,10).

Totul. S-a discutat mult dacă prin acest cuvânt se înțelege și sfera lucrurilor necugetătoare și neînsuflețite. În ce sens ar cere acestea împăcare? S-ar putea ca apostolul să trateze efectele generale ale intrării păcatului în univers și astfel să includă în planul de răscumpărare nu doar ființele inteligente ci și creațiunea necugetătoare și neînsuflețită (vezi comentariul de la Romani 8,19).

Pe pământ. Păcatul lui Adam a avut repercusiuni asupra fiecărui aspect al vieții de pe acest pământ. Degenerarea s-a extins de la om, capodopera lucrării Creatorului, până la plante, insecte, viața marină și chiar până la pământul neînsuflețit. Actul răscumpărător al lui Hristos va readuce în cele din urmă desăvârșirea și armonia.

În ceruri. Unii comentatori susțin că deși numai a treia parte din îngeri s-au răsculat împotriva conducerii lui Dumnezeu și au fost alungați din cer, restul oștirilor cerești nu au înțeles pe deplin gravitatea păcatului și rezultate lui îngrozitoare până când Hristos nu a murit pe cruce. După acest eveniment ființele cerești au înțeles mai bine ca niciodată că drepte și adevărate sunt căile lui Dumnezeu și că planul lui Satana duce la moarte. Astfel, prin cruce toate lucrurile materiale și spirituale, cerești și pământești, vor fi aduse la o stare de armonie perfectă și vor fi restabilite scopului lor inițial. Timpul și aducerea la îndeplinire prin Hristos a planurilor lui Dumnezeu, îl vor demasca pe Satana și cei care simpatizează cu el, astfel încât prin anihilarea lor va fi văzută dreptatea lui Dumnezeu. Planul de mântuire își va aduce al îndeplinire scopul său cuprinzător și adânc – și anume îndreptățirea caracterului lui Dumnezeu înaintea universului (vezi PP 68).

Coloseni 1:21

21. Și pe voi. Acum, prin doctrinele pe care le discutase, Pavel face aplicații personale la frații săi coloseni. El argumentează că întreaga lume depinde de sângele lui Hristos pentru împăcare (vezi comentariul de la v. 19). Acum el le spune credincioșilor coloseni că pot intra în această stare glorioasă de armonie și bucurie numai pe această cale. Discursul său lasă să se înțeleagă o avertizare împotriva concepțiilor învățătorilor mincinoși, care ar putea sugera alte mijloace de împăcare, ca de pildă lucrarea îngerilor și a altor spirite (vezi cap. 2,8.18.19). Există un singur mijloc de mântuire (Faptele Apostolilor 4,12).

Odinioară erați străini. Sau „mai înainte înstrăinați”. Credincioșii coloseni s-ar fi aflat încă în această situație nefericită dacă nu ar fi existat slujba lui Hristos în favoarea lor. Scripturile vorbesc despre împăcarea păcătosului cu Dumnezeu, nu despre împăcarea lui Dumnezeu cu păcătosul (vezi Romani 5,10). Atitudinea ostilă a omului a fost schimbată, iar Dumnezeu l-a acceptat pe păcătos.

Vrăjmași. Nu numai că înainte de convertirea lor colosenii erau înstrăinați de Dumnezeu, necunoscători ai planurilor Lui pentru omenire și nepăsători față de legea Sa, dar mai erau și vrăjmași Săi declarați și ostili.

Prin gândurile. [„În gândurile voastre”, KJV]. Gândul este facultatea principală a ființei raționale (vezi Efeseni 4,18). Aici Pavel le reamintește colosenilor că întreaga lor gândire fusese într-o stare de înstrăinare și vrăjmășie față de Dumnezeu. Fiecare atitudine creatoare sau decisivă a minții lor era împotriva

lui Dumnezeu sau într-o stare de indiferență totală față de El. Erau deznădăjduiți și pierduți, dependenți de o ajutorul ceresc pentru a putea fi mântuiți.

Prin faptele voastre rele. Sau „în [sfera] faptelor rele”. Omul acționează așa cum gândește (compară cu Proverbe 23,7). Îi este cu neputință unei minți nelegiuite să facă altceva decât fapte nelegiuite. În aceeași situație erau și colosenii, ale căror acțiuni dovedeau starea minții lor. Înainte de convertire, raportul vieții lor conținea dovezi de neînlăturat cu privire la înstrăinarea de Dumnezeu și vrăjmășia față de El.

V-a împăcat. Vezi comentariul de la Romani 5,10; Coloseni 1,20. Hristos îi luase de mână pe credincioșii coloseni și-i prezentase Tatălui, nu ca servi sau ca dușmani, ci ca prieteni (Ioan 15,14–16). Crucea de pe Golgota le alungase dușmănia, le schimbase gândirea și-i transformase după chipul lui Hristos.

Acum. În ciuda înstrăinare colosenilor, Dumnezeu lucra. Lucrarea Sa de împăcare devine eficientă din momentul în care oamenii o acceptă.

Coloseni 1:22

22. Trupul lui de carne. Unii cred că Pavel combate aici o erezie care se furișase de timpuriu în biserica creștină, și anume că Hristos nu a avut trup uman. Conform acestei erezii, trupul omenesc este prin sine păcătos și deci Fiul lui Dumnezeu nu ar fi putut să ia trup de om. Un pas important în împăcarea omului cu Dumnezeu era întruparea. Divinitatea era îmbrăcată în natură omenească. Isus Și-a însușit natura omenească căzută pentru ca omul să poată fi din nou unit cu Dumnezeu. El S-a făcut părtaş al cărnii și al sângelui pentru ca astfel să-l poată elibera pe om din sclavia păcatului. În trupul Său de carne Hristos a înfăptuit biruința împăcării (vezi 1 Petru 2,24). Vezi Vol. V, pp. 917–919; VI, p. 58.

Prin moarte. Sau „cu ajutorul morții”. Plata păcatului este moartea (Romani 6,23). Toți au păcătuit (Romani 3,23). De aceea nimeni nu poate să scape de moarte. Hristos, luând asupra Lui soarta neamului omenesc, a plătit pedeapsa pentru păcatul omenirii. Moartea Lui este valabilă pentru fiecare om. Faptul acesta fusese preînchipuit prin fiecare jertfă adevărată adusă vreodată, din ziua de când Adam, la porunca lui Dumnezeu, a sacrificat primul miel. Moartea animalului loțiitor arăta înainte către ispășirea prin sângele lui Hristos. Toate jertfele acestea preînchipuiau reconcilierea finală cu Dumnezeu. Moartea stătea la baza tuturor.

Ca să facă să vă înfățișați. [„Ca să vă înfățișeze”, KJV]. Când se va înfăptui împăcarea, cei care au fost înstrăinați de Dumnezeu și vrăjmași ai Lui vor fi înfățișați înaintea universului ca trofee ale crucii (vezi 2 Corinteni 4,14; Efeseni 5,27; Coloseni 1,28).

Sfinți, fără prihană. Gr. hagioi kai amomoi (vezi comentariul de la Efeseni 1,4).

Fără vină. Gr. anegkletoi, „fără vină”, „ireproșabil”. Compară cu folosirea acestui cuvânt la 1 Corinteni 1,8. Termenul anegkletoi duce tabloul perfecțiunii un pas mai departe. El scoate în evidență faptul că trebuie să nu existe nici o posibilitate de a aduce vreo învinuire aceluia pe care Dumnezeu intenționează să-l prezinte perfect înaintea universului. Pârâșul fraților va rămâne mut când Domnul îl mustră și arată că sfinții sunt îmbrăcați cu dreptatea lui Hristos (Zaharia 3,1–5; Apocalipsa 12,10.11).

Înaintea Lui. Toți oamenii vor trece pe dinaintea ochiului scrutător al lui Dumnezeu. Judecătorul întregului pământ va vedea totul. În viața aceasta oamenii pot să ia în răs asta, Satana încă mai poate găsi greșeli, dar lucrul cel mai important este: Ce vede și ce gândește Dumnezeu? (vezi 2 Corinteni 5,10; Efeseni 1,4). Contează doar aprobarea divină.

Coloseni 1:23

23. Dacă rămâneți și mai departe. Colosenii auziseră cuvântul vieții. Ei primiseră credința și fuseseră împăcați prin sângele lui Hristos. Ei erau „sfinții și frații credincioși” (v. 2). Dar toate eforturile lor s-ar fi dovedit zadarnice dacă ar fi neglijat să „rămână și mai departe”. Apostolul subliniază nevoia lor de a rămâne și a stăruii în încrederea în Evanghelie.

Întemeiați. Gr. themelioi, „a pune fundația”, „a întemeia”. Casa spirituală trebuie să-și aibă temeliile

prinse pe Stânca tare, care este Hristos, nu pe nisip, așa cum a fost casa omului neînțelept din parabola lui Hristos (vezi Luca 6,49; 1 Corinteni 10,4).

Neclintiți. Gr. hedraioi, „fermi”, „statornici”. Credinciosul creștin trebuie să fie ferm fixat pe temelia lui. Pavel îi avertizează pe Coloseni să nu se îndepărteze de poziția luată atunci când au auzit pentru prima dată Evanghelia.

În credință. Compară cu v. 4. Ceea ce în experiența credincioșilor coloseni fusese început prin credință, trebuia să fie continuat tot cu ajutorul credinței.

Fără să vă abateți. Aceasta este alternativa negativă a ceea ce prezentase deja. De fapt Pavel zice: „Nu vă permiteți să vă îndepărtați de pe poziția voastră, abătuți de filozofiile învățătorilor mincinoși sau de ademenirile seducătoare ale păcatului”. Timpul verbului pe care îl folosește aici sugerează gândul: „Nu vă mutați mereu” de la o poziție la alta (compară cu 1 Corinteni 15,58).

Nădejdea Evangheliei. Adică, speranța pe care o aduce Evanghelia. El a lăsat deja să se înțeleagă (vezi v. 5) că speranța aceasta este forța motrice a planului mântuirii. Ea este adusă la lumină de către solia Evangheliei, ea aparține Evangheliei. Când în cele din urmă speranța va fi împlinită în împărăția lui Dumnezeu, scopurile planului mântuirii vor fi atinse.

Pe care ați auzit-o. Vezi comentariul de la v. 5.

Propovăduită oricărei făpturi. Ideea principală a întregului pasaj este faptul că Evanghelia pe care o auziseră colosenii este aceeași în toate locurile unde aceasta pătrunsese. Pavel nu vrea să spună că Evanghelia ajunsese pretutindeni în sensul absolut. Lucrul acesta reiese din cele spuse de el și în alte locuri, cu privire la progresul Evangheliei. Scriind romanilor numai cu câțiva ani mai înainte, Pavel, rezumând înaintarea Evangheliei, spunea: „de la Ierusalim și țările de pământ, până la Iliric, am răspândit cu prisosință Evanghelia lui Hristos” (Romani 15,19). La data aceea el spera să viziteze Roma și de acolo să ducă Evanghelia în Spania (Romani 15,24). Au intervenit însă arestarea și detenția lui, așa că planurile acestea n-au fost duse la îndeplinire. În loc de a ajunge la Roma ca un mesager liber al Evangheliei, el a ajuns aici legat. Fiind deținut, n-a putut vizita Spania. E îndoielnic că acolo începuse vreo lucrare importantă. În afară de aceasta, nu există nici o dovadă că la această dată timpurie Evanghelia pătrunsese în regiunile barbare de la nord de lumea civilizată. Același lucru se poate spune și cu privire la alte regiuni îndepărtate. E clar deci că nu se intenționa ca afirmația că Evanghelia fusese predicată la fiecare făptură de sub cer să fie înțeleasă în sens absolut. Ca și în cazul afirmației „și este în toată lumea” (Coloseni 1,6), accentul cade asupra faptului că Evanghelia predicată în Colose este aceeași cu cea predicată în celelalte părți ale lumii. Compară cu Matei 24,14; 1 Tesaloniceni 1,8; Apocalipsa 5,13; 14,6; DA 633.

Al cărei slujitor. Gr. diakonos (vezi comentariul de la Matei 9,35). Compară cu folosirea acestui cuvânt în Matei 20,26; Romani 13,4; Efeseni 6,21; 1 Timotei 4,6.

Am fost făcut eu Pavel. Sau „am devenit”. Compară cu Efeseni 3,7. Pavel se referă aici la însărcinarea divină de a predica Evanghelia. Dumnezeu îl folosea acum pentru împlinirea acestei misiuni cu implicații veșnice (vezi Efeseni 3,8; 1 Timotei 1,11–16; compară cu Galateni 1,11–17). O mână divină îl atrăsese în planul conceput pentru mântuirea omului. Când colosenii îl comparau pe Pavel cu învățătorii mincinoși, trebuia să se gândească la faptul că acela care le scria își făcea partea în marele plan de mântuire. De aceea solia lui Pavel avea autorizație divină. Gândul acesta trebuia să întărească și să statornicească mult credința credincioșilor.

Coloseni 1:24

24. Mă bucur acum. [„Care acum mă bucur”, KJV]. Literal, „acum mă bucur”. Pavel își manifestă bucuria pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Compară cu Faptele Apostolilor 16,25; Romani 5,3; 2 Corinteni 11,16–33; Filipeni 2,17.

Suferințele mele pentru voi. Compară cu Efeseni 3,1. Pavel se bucură că este persecutat pentru Hristos, dacă prin experiența aceasta credința creștinilor poate fi sporită.

În trupul meu. [„În carnea mea”, KJV]. Adică suferințele personale ale lui Pavel.

Împlinesc. [„Completez”, KJV]. Gr. antanapleroo, „a completa pe rând”, „a umple locul liber”. În tot Noul Testament cuvântul apare doar aici.

Ce lipsește. [„Ce este rămas în urmă”, KJV]. Literal, „cele ce lipsesc”. Suferința și nenorocirea sunt partea creștinului (vezi Faptele Apostolilor 14,22; Filipeni 1,29; compară cu 2 Corinteni 1,5; 4,10; 1 Tesaloniceni 3,3). Pavel se gândește la suferințele pe care este chemat să le îndure. E fericit că poate să treacă prin ele, pentru cauza lui Isus Hristos.

Suferințelor lui Hristos. Adică suferințele pentru Hristos. Nu trebuie să înțeleagă prin asta suferințele pe care le-a îndurat Hristos, deoarece acestora nu le lipsea nimic. În plus, cuvântul tradus „suferințe” nu e folosit nicăieri pentru suferințele lui Hristos.

Pentru trupul Lui. Adică pentru trupul lui Hristos – biserica Sa (compară cu Efeseni 1,22.23).

Coloseni 1:25

25. Slujitorul ei am fost făcut eu. Sau „am devenit slujitor” (vezi comentariul de la v. 23).

Isprăvnicia. [„Plan divin”, KJV; „iconomia”, G. Galaction]. Gr. oikonomia, „aranjament”, „isprăvnicia” (vezi comentariul de la Efeseni 1,10; 3,2). Marea regulă care guvernează viața lui Pavel este împlinirea planului divin. Pavel declară că, în cadrul providenței lui Dumnezeu, lui i s-a încredințat acum o isprăvnicie.

Întregesc Cuvântul lui Dumnezeu. [„Să împlinesc cuvântul lui Dumnezeu”, KJV]. Scopul isprăvnicii lui Pavel este predicarea Cuvântului lui Dumnezeu. Scopul apostolului este ducerea la îndeplinire a acesteia.

Coloseni 1:26

26. Taina. [„Misterul”, KJV]. Gr. musterion (vezi comentariul de la Romani 11,25).

Ascunsă din veșnicii. Compară cu Romani 16,25; Efeseni 3,3.5.9. Binecuvântările depline ale Evangheliei au fost doar vag pricepute de patriarhi și de generațiile de oameni care s-au succedat.

Descoperită acum. Vezi comentariul de la 1 Corinteni 2,9.10; Efeseni 3,5.

Coloseni 1:27

27. Dumnezeu a voit să le facă cunoscut. Literal, „Dumnezeu a voit să le facă cunoscut.” E planul lui Dumnezeu ca poporul Său să pătrundă mai adânc în tainele cunoașterii dumnezeiești cu ajutorul Duhului Sfânt. În schimb, primind această revelație, înclinațiile omului sunt transformate de Dumnezeu așa încât acesta ajunge să aibă un caracter sfânt.

Bogăția slavei. Vezi și comentariul de la Romani 9,23; compară cu Efeseni 1,7.18; 2,7; 3,8.16.

Neamuri. Faptul că această taină glorioasă trebuie să cuprindă și neamurile a reprezentat o lovitură pentru iudei. Dar Dumnezeu nu caută la fața omului (Faptele Apostolilor 10,34), ci harul Său se extinde peste toți cei care-l primesc. Apostolul subliniază universalitatea planului de mântuire.

Hristos în voi. Prezența lui Isus în inima omului este manifestarea tainei veșnice (vezi comentariul de la Galateni 2,20; Efeseni 1,1).

Nădejdea slavei. Compară cu v. 5. Prin făurirea planului de mântuire, Dumnezeu a pus înaintea omenirii căzute nădejdea readucerii în prezența divină. Întruparea lui Hristos a adus mai aproape realizarea acestei speranțe. Locuirea lui Hristos în inimă dovedește că puterea harului lucrează la transformarea caracterului. Aceasta face reală speranța proslăvirii. Creștinul trăiește astăzi în împărăția harului, care îi dă asigurarea că într-o zi va locui cu Hristos în împărăția slavei. Compară cu Romani 8,18; 1 Timotei 1,1.

Coloseni 1:28

28. Pe El Î propovăduim. „Noi” este emfatic în limba greacă. Pavel se plasează pe sine și pe asociații săi în contrast cu falșii învățători.

Sfătuim. [„Avertizăm”, KJV]. Gr. noutheteo, „a pune în minte”, „a îndemna”, „a avertiza” (vezi și comentariul de la Efeseni 6,4).

Orice om. Repetarea acestor cuvinte de trei ori în acest verset subliniază universalitatea Evangheliei. În învățăturile lui Pavel nu este loc pentru exclusivitate, așa cum era în acelea ale învățătorilor mincinoși. Evanghelia mântuirii trebuie să ajungă la toate clasele societății.

Învățăm. Pe lângă avertizare, Pavel mai și instruiește. Aceste două elemente ar trebui întâlnite în fiecare predică.

În toată înțelepciunea. Unii comentatori înțeleg că această declarație arată felul învățurii lui Pavel (compară cu Efeseni 1,8; Coloseni 4,5), alții cred că manualul de studiu al învățării este întregul domeniu al înțelepciunii. Prima interpretare pare mai în armonie cu versiunea greacă.

Ca să înfățișăm. Vezi comentariul de la v. 22. Apostolul s-a identificat cu lucrarea de mântuire a sufletelor, iar acum arată care este ținta lucrării sale.

Desăvârșit. Gr. teleios (vezi comentariul de la Matei 5,48). Desăvârșirea despre care vorbește Pavel aici este clarificată în Filipeni 3,12–15 (vezi comentariul de acolo).

În Hristos Isus. Aceasta este expresia cheie din Epistola către Efeseni (vezi comentariul de la Efeseni 1,1). Ea este frecventă și în celelalte epistole ale lui Pavel. Prin Hristos se realizează desăvârșirea sfinților.

Coloseni 1:29

29. La ce. Adică lucrează cu scopul de a-l înfățișa pe „orice om” (v. 28) desăvârșit în Hristos.

Lucrez. Gr. kopiao, „a lucra cu efort”, „a munci până la istovire”. Compară cu alte versete în care este folosit acest cuvânt: 1 Corinteni 15,10; Galateni 4,11; Filipeni 2,16.

Mă lupt. Gr. agonizo, „a lupta din răsuputeri” (vezi comentariul de la Luca 13,24). Acest verb face aluzie la efortul neobișnuit depus de luptătorul din arenă.

Lucrarea. Gr. energeia „putere activă”, spre deosebire de dunamis, care denotă putere potențială. Cuvântul „energie” vine de la grecescul energeia. Compară cu folosirea lui la Efeseni 1,19; 3,7; 4,16 și la Filipeni 3,21 etc.

Lucrează. Gr. energeio, „a fi la lucru”, „a acționa”, „a fi eficient”. Compară cu forma substantivală energeia (vezi mai sus, la „lucrare”). Pavel își dădea seama că împlinirea datoriei cere efort serios și că rezultatele aveau să fie eficiente numai în măsura în care efortul individual era unit cu puterea lui Dumnezeu care umple de energie fiecare însușire omenească.

Cu tărie. Literal, „în putere”. Pavel putea da mărturie de puterea Mântuitorului pentru că aceasta lucruse cu putere în propria lui viață.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

1–29 TM 221

2 AA 471

4 SL 85

7–12 AA 471; 4T 316

- 9 AA 478; ML 110
- 9, 10 5T 746
- 9–11 GC 476; MH 426; SL 85
- 9–12 2T 521
- 11 ML 52
- 11–13 AA 478
- 12 CS 133; GC xii; MB 8
- 13 DA 320; SC 112
- 14 GW 147; 6T 60
- 14–17 6T 59
- 16 GC 493; PP 34
- 16, 17 AA 472; Ed 132
- 18 Ed 268
- 19 Ed 30; MB 21; 2T 200
- 20 AA 209
- 21, 22 AA 472; CT 152
- 23 AA 593; DA 633; Ed 96; 1T 355; 3T 225; 4T 409, 556; 5T 520;
8T 15, 19, 26
- 24 COL 191
- 25–28 TM 222
- 25–29 AA 368; GW 59; 2T 502, 552; 4T 269, 314
- 27 AA 328, 476, 507; AH 120; CH 362; CT 194, 554; Ed 172, 309; Ev 511; FE 263, 279, 466;
GW 61, 282, 366; LS 431; MB 128; ML 26, 84, 301; MYP 142; SC 47; 1T 162, 566; 2T 73; 7T 116; WM
38
- 28 AA 206; Ev 587; GW 369; ML 285; TM 152; 4T 315, 317, 416; 5T 300, 372
- 28, 29 2T 609
- 29 MB 144; 4T 315

Coloseni 2:1

1. Vreau ... să știți. [„Aș vrea să știți”, KJV]. Sau „doresc ca voi să știți”. Compară cu 1 Corinteni 11,3. Compară cu propoziția „nu voim să fiți în necunoștință” (1 Tesaloniceni 4,13; compară cu Romani 11,25; 1 Corinteni 10,1).

Luptă. Gr. agon, „întrecere”, „luptă”, „încercare”, aici o luptă mintală, „solicitudine”, „neliniște”. În ce privește verbul înrudit agonizo, vezi comentariul de la cap. 1:29. Îngrijorarea sa, lacrimile pe care le vărsa, lupta agonizantă împotriva puterii dușmanului era lucruri de care Pavel dorea ca cei din Colose să ia cunoștință. Colosenii nu știau de ceasurile pe care Pavel le petrecuse în rugăciune de mijlocire pentru ei.

Laodicea. Orașul acesta era situat cam la 10 mile depărtare de cetatea Colose. Starea acestei biserici era evident asemănătoare cu cea a credincioșilor din Colose. De aceea, Pavel îi includea și pe ei în rugăciunile lui.

Nu mi-au văzut fața. Din propoziția aceasta mulți comentatori au tras concluzia că nu Pavel era fondatorul bisericii din Colose și chiar mai mult, că el nu vizitase niciodată această biserică. Ei cred că relatarea călătoriilor misionare ale lui Pavel nu dau răspunsul la întrebarea dacă Pavel a vizitat vreo parte a Văii Lycus, în care era situată cetatea Colose. Ei nu cred că referințele la Frigia implică în mod necesar o vizită în Valea Lycus, deoarece Frigia este formată dintr-o regiune mare și vag delimitată. Se consideră că acest teritoriu cuprinde o mare parte din nordul și estul Văii Lycus. Probabil că în prima sa călătorie misionară Pavel nu s-a apropiat mai mult de 150 de mile de Colose. În a doua și a treia călătorie misionară apostolul nici n-a fost nevoit să se apropie de regiunea dimprejurul cetății Colose. Lăsând Galatia departe în nord și est, el ar fi putut călători către Efes prin Sardes, pe șoseaua romană. Iar ruta aceasta l-ar fi ținut mult mai la nord de Valea Lycus. În plus, în aceste călătorii el s-a mărginit la vizitarea din nou a bisericilor pe care deja le înființase și nu avem nici un indiciu de nici un fel că la acea dată timpurie Colose ar fi fost una din ele. Astfel, conform cărții Faptele Apostolilor, vizita lui Pavel la Colose este extrem de improbabilă.

Alții susțin că versetul din Coloseni 2,1 nu implică în mod necesar faptul că Pavel nu a vizitat niciodată Colose. Ei susțin că e cât se poate de improbabil ca în cele două vizite ale lui în Frigia (vezi Faptele Apostolilor 16,6; 18,23) Pavel să fi trecut cu totul cu vederea orașul Colose. Ei de asemenea susțin că deoarece în epistola lui către coloseni există o legătură atât de personală cu mulți membri ai bisericii, e cât se poate de probabil ca el să fi fost acolo. Ei interpretează versetul din Coloseni 2,1 astfel: „Sunt foarte îngrijorat nu doar pentru voi, dar chiar și pentru cei care nu m-au văzut niciodată.” Prin această interpretare colosenii sunt plasați într-o grupă, în contrast cu cei din altă grupă pe care Pavel nu i-a văzut la față.

Există și alte elemente care aruncă lumină asupra acestei probleme. În scrisoarea lui către coloseni apostolul vorbește ca și cum n-ar fi vizitat niciodată cetatea lor. El le spune că a auzit despre credința lor în Hristos și despre iubirea lor pentru sfinți (cap. 1,4). Le reamintește că fusese încurajat de relatarea cu privire la mărturisirea lor de credință și cu privire la râvna lor pentru principiile Evangheliei (v. 9, compară cu v. 6). De-a lungul epistolei Pavel ar fi avut de multe ori ocazia să facă vreo referire la legăturile lui personale cu credincioșii coloseni, dar nu face lucrul acesta. El spune că ei învățaseră unul de la altul principiile Evangheliei, și le amintește de asemenea de propria lui predicare. Dar niciodată nu leagă aceste două afirmații, deși sunt una lângă alta (vezi și cap. 1,5–8.21–23.25.28.29; 2,5.6). Dacă Pavel ar fi vizitat Colose și ar fi lucrat în cetatea aceasta, ar fi de așteptat ca în epistolă să se amintească vreun incident legat de vizită. Dar epistola nu cuprinde nici măcar o singură aluzie de acest fel. Deși argumentul tăcerii nu poate fi concludent, cei mai mulți comentatori sunt de acord că e foarte improbabil că Pavel să fi fost fondatorul bisericii din Colose. Deși poate există puțină certitudine cu privire la posibilitatea unei vizite acolo, și lucrul este improbabil.

Coloseni 2:2

2. Îmbărbăteze. [„Mângâie”, KJV]. Gr. parakaleo, „a mângâia”, „a îndemna”, „a îmbărbăta”, „a încuraja”.

Inimile. E vorba aici de sediul emoțiilor și al intelectului. Pavel dorea ca întreaga personalitate să fie cuprinsă de pacea și siguranța divină (vezi comentariul de la Efeseni 6,22).

Să fie uniți. [„Împlețiți laolaltă”, KJV]. Gr. sumbibazo, „a aduce laolaltă”, „a uni”. Pavel dorea ca ei să-și păstreze unirea și stabilitatea iubindu-se unul pentru altul și iubindu-L pe Dumnezeu. Compară cu Efeseni 4,16; Coloseni 2,19.

Bogățiile plinătății. Sau „bogăția convingerii puternice”. Compară cu 1 Tesaloniceni 1,5; Evrei 6,11;

10,22. Când credincioșii află adevărurile profunde ale învățaturii lui Dumnezeu, certitudinea lor devine mai puternică. Când cunosc cu adevărat căile Domnului, nu pot face altceva decât să aibă încredere. Iar această încredere este bazată pe înțelegere.

Pricepere. [„Cunoaștere”, KJV]. Gr. epignosis, „cunoaștere precisă”, „cunoaștere deplină”. Compară cu Efeseni 1,17.

Taina. Gr. musterion (vezi comentariul de la Romani 11,25).

Lui Dumnezeu Tatăl. [„Și a Tatălui”, KJV]. Pentru restul acestui text dovezile textuale sunt împărțite, dar toate favorizează concepția că substantivul „Hristos” are rol de apozitie pe lângă regentul „taina lui Dumnezeu” (vezi 1,26.27), având astfel sensul de „taina lui Dumnezeu, și anume Hristos”. Taina aceasta a lui Hristos este întruparea și lucrarea Sa personală (1 Timotei 3,16). Ea include scopul final al întrupării, acela de a face cu putință pentru toți cei care cred, inclusiv pentru neamuri, să devină membrii ai trupului spiritual al lui Hristos, adică biserica Sa (Romani 11,25; Efeseni 3,4–6). Pentru ca toți să ajungă să cunoască această taină – că toți pot fi mântuiți prin credința personală într-un Mântuitor care a murit pentru ei – este necesară proclamarea Evangheliei (Efeseni 6,19).

Coloseni 2:3

3. Sunt ascunse. Sau „sunt strânse”. În Hristos, în misiunea și slujba Lui, în persoana și lucrarea Sa, în faptul că El este atât Fiul lui Dumnezeu, cât și Fiul omului, sunt cuprinse toate amănunțele tainei lui Dumnezeu. El este atât sursa cât și tezaurul binecuvântărilor divine. Pavel dorea să înalțe mintea creștinilor coloseni mai presus și dincolo de concepțiile omenești cu privire la Fiul lui Dumnezeu și cu privire la virtuțile și adevărurile veșnice revelate prin El. În Hristos se află tot ce intenționează Dumnezeu să descopere binecuvântând omenirea. Atunci, de ce să plece colosenii urechea la speculațiile omenești (vezi comentariul de la v. 4)?

Toate comorile. Isus este sursa tuturor comorilor adevărate. Acelora care Îl primesc, El le dă adevărul în plinătatea lui. Ceilalți învățători au adus licăriri slabe de cunoștință, dar în Hristos, Cuvântul viu, se găsește adevărata cunoaștere. Vezi COL 104–114.

Înțelepciunii și ale științei. Hristos este tezaurul înțelepciunii și al științei divine (vezi 1 Corinteni 1,22.24; Efeseni 3,9–11). Cei care Îl primesc pe Isus descoperă astfel sursa a tot ce este necesar pentru viața aceasta și pentru cea viitoare.

Coloseni 2:4

4. Spun lucrul acesta. Pavel oferă acum motivul pentru cele spuse în versetele 1–3. Nu trebuie să existe nici o îndoială cu privire la importanța acestei teme, și nici cu privire la cât de gravă este neglijarea unei depline cunoașteri a tainei lui Dumnezeu, care este Hristos (vezi comentariul de la v. 2; cap. 1,27).

Nimeni să nu vă înșele. Acum Pavel se ocupă de aplicația practică a soliei. Există întotdeauna posibilitatea de a fi înșelat. Creștinul trebuie să se ferească de amăgirile care caută să-l ademenească să se depărteze de la adevăr.

Vorbiri amăgitoare. Literal, „vorbire convingătoare” (compară cu Romani 16,18; 1 Corinteni 2,4). Aceasta își poate găsi sălaș în mintea celor neatenți. Argumentele blânde și ideile subtile îl pot surprinde pe creștin dacă nu veghează. Dar esența acestora este eronată. Pavel îi avertizează pe credincioși să pună la încercare argumentele și declarațiile învățătorilor mincinoși (vezi Coloseni 2,8)

Coloseni 2:5

5. Departe cu trupul. [„Absent cu trupul”, KJV]. Deși nu este prezent printre coloseni, apostolul ar vrea ca ei să își dea seama de grija pe care le-o poartă.

Cu duhul sunt cu voi. [„Cu voi în spirit”, KJV]. Deși Pavel era cu trupul într-o închisoare din îndepărtata Romă, în inima lui îi purta pe convertiții pe care îi iubea. Mintea lui căuta soluții pentru problemele lor. Sufletul i se înălța în mulțumire și mijlocire la Tatăl din cer. În felul acesta apostolul îi pune în contrast pe cei care îi amăgeau prin filosofii sofisticate cu părintele lor spiritual care, dacă ar fi fost

nevoie, și-ar fi dat viața pentru ei. Învățătorii mincinoși urmăresc alte interese, pe când Pavel nu e deloc pătat de egoism.

Privesc cu bucurie. [„Bucurându-mă și privind”, KJV]. Epafra îi adusese lui Pavel vestea despre credința statornică a credincioșilor coloseni (vezi cap. 1,7.8). Din Roma el îi urmărea cu imaginația pe creștinii din îndepărtata cetate Colose, atât în activitățile lor zilnice cât și în lucrarea de mărturisire a lui Hristos.

Buna rânduială. [„Ordine”, KJV]. Gr. taxis, „aranjament”. Acesta era un termen militar. El denota organizație, fermitate și o strategie bună (vezi folosirea acestui cuvânt în 1 Corinteni 14,40; Evrei 5,6). Fără îndoială că Pavel văzuse multe parade militare și mulți centurioni aflați în fruntea companiei lor bine organizate și disciplinate. Așa ar trebui să acționeze și biserica din Colose împotriva păcatului.

Tăria. [„Statornicia”, KJV]. Epafra făcuse o bună lucrare. Biserica din Colose era o comunitate spirituală compactă, înaintând cu încredere în lupta cu dușmanul. Bătălia se da în privința credinței și a încrederii lor în Hristos. Pavel le sugerează să continue în această stare fericită și binecuvântată.

Coloseni 2:6

6. Astfel dar, după cum ați primit. „După cum” se referă la felul în care primiseră solia mântuirii predicată de Epafra (cap 1,7). În timp ce apostolul se bucură împreună cu ei pentru măsura de credință pe care deja o aveau (cap. 2,5), blând, dar hotărât, el îi îndeamnă să stăruie înainte.

Pe Hristos Isus, Domnul. Aceste trei titluri ale lui Mesia exprimă plinătatea poziției și a funcției Sale. Misiunea Lui ca Mântuitor este cuprinsă în numele „Isus” (Matei 1,21). Titlul „Hristos” sugerează slujba Lui mesianică, iar cuvântul „Domn”, identificarea Lui, cel puțin în unele cazuri, cu Iehova din Vechiul Testament (vezi comentariul de la 1 Corinteni 12,3).

Umblați. Gr. peripateo, „a se purta” (vezi comentariul de la Efeseni 2,2). Pavel îi îndeamnă pe credincioși să continue să trăiască prin credința în Isus, făcând numai ceea ce ar fi făcut El, și fiind interesați doar de lucrurile care îi sunt plăcute Lui.

Coloseni 2:7

7. În rădăcinați. Forma cuvântului grecesc sugerează o continuă stabilitate.

Zidiți. În experiența credincioșilor coloseni, temelia spirituală era Însuși Isus (vezi comentariul de la 1 Corinteni 3,11).

În El. Pavel a adunat aici trei metafore diferite. Credincioșii trebuie să umble, să fie în rădăcinați, și să fie zidiți ca un templu pentru Domnul. Toate aceste activități trebuie să aibă loc „în El”. Isus Hristos este tiparul după care trebuie să umble; El este rădăcina din care ei trebuie să-și tragă seva și hrana; El este Stânca vie, Temelia sigură, pe care trebuie să clădească atât iudeii cât și neamurile. El este „îndeajuns pentru toți și destul de tare pentru a purta greutatea și povara întregii lumi.” (AA 175).

Întăriți. [„Stabiliți”, KJV]. Gr. bebaioo, „a confirma”, „a stabili”. Forma verbului din limba greacă arată că aici Pavel se referă la un proces continuu de întărire. Colosenii trebuie să devină zilnic tot mai stabili în credință.

După învățăturile care v-au fost date. [„Așa cum ați fost învățați”, KJV]. Aici iese din nou în evidență eficiența lui Epafra ca „slujitor al lui Hristos” (cap. 1,7). El îi învățase corect. Îi învățaseră în Cine să creadă și cum să trăiască prin El așa ca să capete neprihănirea și viața veșnică.

Sporind. Sau „sporind fără încetare”. Cuvântul sugerează o stare de „abundență”. Putem să sporim, să fim într-o stare continuă de abundență, deoarece resursele cerului sunt mai bogate, cu mult mai bogate decât cea mai mare nevoie a noastră. Întrucât rezerva este fără margini, creștinii trebuie să-și însușească toate lucrurile de care au nevoie. Hristos este atotsuficient și ne va da „mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3,20).

În ea. Se pot cita dovezi textuale pentru omiterea acestui cuvânt, cum și pentru exprimarea „în El”, cu referire la Hristos.

Cu mulțumiri. Sau „în mulțumire”. Progresul în experiența creștină este cu puțință numai atunci când credinciosul se apropie de Dumnezeu cu o inimă recunoscătoare. Cum poate fi cineva altfel decât recunoscător, când e înconjurat de resursele nelimitate ale celui Atotputernic? Întrucât Hristos este totul, de ce ar trebui să se teamă omul? Secretul adevăratei fericiri este încrederea în El. Iar recunoștința este roada acestei încrederi.

Coloseni 2:8

8. Luați seama. [„Păziți-vă”, KJV]. Credincioșii coloseni se confruntau cu un mare pericol. Pavel le atrage atenția asupra lui și în solemnă avertizare le recomandă să îi dea piept. Adversarul viclean căuta să ia de la ei beneficiile pe care le câștigaseră. El căuta să-i jefuiască de avantajele lor spirituale și să-i ia ca pradă, să-i distrugă înșelându-i prin rătăcire.

Fure. [„A strica”, KJV; „fure mințile”, traducerea G. Galaction]. Gr. sulagogo, „a duce ca pradă”, „a jefui”. Asta ar putea însemna două lucruri: îndepărtarea binecuvântărilor și a privilegiilor pe care le are creștinul sau înrobirea credincioșilor de către Satana.

Cu filozofia și cu o amăgire deșartă. Adică, filozofia, o amăgire deșartă sau filozofia care este o amăgire deșartă. Apostolul nu condamnă filozofia ca atare și nici nu îi atacă pe filozofi. El avertiza împotriva filozofiei de felul celei cu care se făleau învățătorii mincinoși din Colose, care de fapt era deșertăciune și era promovată prin înșelăciune. Contextul sugerează că filozofia aceasta avea de-a face cu obiceiuri ceremoniale, crezuri omenști, datini, deprinderi și concepții materialiste, toate acestea îndepărtându-i pe credincioși de Evanghelie. Fără îndoială că această filosofie era alcătuită din speculații nefolositoare asupra unor întrebări copilărești, o paradă deșartă de argumente lipsite de fapte. Acest fel de filozofie încerca să răspundă la problemele dificile prin teorii plauzibile care aveau tendința de a-i înșela pe adepții lor și de a tăgădui mesajul Evangheliei lui Dumnezeu. Centrul acestei filozofii este exaltarea omului, în timp ce Dumnezeu este complet exclus sau ignorat (vezi 1T 297). Creștinul trebuie să fie avertizat și înarmat împotriva adepților acestei filosofii. Sfârșitul lor este moartea veșnică.

Datina. [„Tradiția”, KJV]. Gr. paradosis (vezi comentariul de la Marcu 7,3). Tradițiile sunt tipare obișnuite de credințe și comportament omenesc, transmise de la o generație la alta. Tradițiile pot fi bune sau rele. Pavel avertizează contra acelor tradiții eretice, care au obârșie umană, și nu divină. Compară cu Galateni 1,14. La 2 Tesaloniceni 2,15; 3,6 Pavel folosește acest cuvânt într-un sens pozitiv.

Învățăturile începătoare. [„Rudimentele”, KJV; „Stihiile”, G. Galaction]. Gr. stoicheia, „elemente” (vezi comentariul de la Galateni 4,3). În limbajul filozofic stoicheia avea sensul de materie elementară. Mitologic, elementele erau reprezentate de diferite spirite, așa că stoicheia, ajunge să fie aplicat și la spirite. În scrierile nebiblice stoicheia este aplicat și la spiritele rele, la stele și la divinitățile stelare. Se pare că în Colose era bine dezvoltat cultul pentru stoicheia, care prin propaganda care i se făcea a început să pătrundă în comunitatea creștină de acolo. Nu se știe însă cât de mult s-a infiltrat. Pentru a avertiza împotriva acestui cult, Pavel se folosește de terminologia specifică.

După Hristos. Literal, „potrivit cu Hristos”. Norma trebuie să fie întotdeauna ceea ce Hristos ar vrea să se facă. Hristos este așezat în opoziție cu toată filozofia înșelătoare. Mărfurile învățătorilor mincinoși ar trebui să fie comparate cu doctrinele Marelui Învățător. Hristos, Creatorul și Susținătorul, este etalonul oricărei științe adevărate.

Coloseni 2:9

9. În El locuiește. Vezi comentariul de la cap. 1,19. În Hristos locuiește totalitatea atributelor și a naturii lui Dumnezeu. Puterea Divinității sălășuiește continuu în El. Plinătatea lui Dumnezeu e descoperită în Hristos.

Plinătatea. Gr. pleroma (vezi comentariul de la Efeseni 1,23; Coloseni 1,19). Înțelesul profund al acestui termen desființează limitele în timp, spațiu și putere. Tot ce este Dumnezeu, fiecare calitate a Divinității – demnitate, autoritate, excelență, puterea de a crea, a susține și a conduce universul, iubirea

manifestată în răscumpărarea omenirii, grijă pentru nevoile fapturilor create de El – toate acestea se găsesc în Hristos.

Dumnezeirii. Gr. theotes, „Divinitate”, „natura lui Dumnezeu”. Compară theiotes, „natura lui Dumnezeu” (vezi comentariul de la Romani 1,20).

Trupește. Fără îndoială că aceasta este o referire la corpul proslăvit (Filipeni 3,21), cu care Hristos S-a înălțat la cer (compară cu DA 832). Plinătatea Dumnezeirii locuiește trupește în corpul Său. Fără îndoială că această afirmație urmărea să contracareze filozofia falsă care era tot mai acceptată în Colose (vezi p. 184).

Coloseni 2:10

10. Aveți totul deplin în El. [„Sunteți deplini în El”, KJV]. Literal, „ați fost făcuți deplini în El” (compară cu Efeseni 3,19; 5,18). În Hristos, omul nu numai că poate vedea ținta desăvârșirii sale, dar poate primi și putere pentru a ajunge la ea. Când acceptăm înțelepciunea Lui devenim înțelepți. Prin comuniune zilnică cu El, chipul divin devine o realitate înăuntrul sufletului uman. În viața aceasta și în cea viitoare nu există vreun lucru pe care omul să nu-l poată primi prin unirea spirituală cu Hristos. Prin El putem deveni deplini.

Domnii și stăpâniri. [„Principate și puteri”, KJV]. Vezi și comentariul de la Romani 8,38; Efeseni 1,2; Coloseni 1,16. Aici Pavel scoate din nou în evidență faptul că Hristos este căpetenia oricărei puteri și autorități. Puterea Lui suverană este un izvor de viață. Ceea ce vrea să spună apostolul este că prin locuirea lui Hristos în noi, aceeași autoritate biruitoare și putere creatoare ne va face în stare să triumfăm.

Coloseni 2:11

11. Tăiați împrejur. [„Sunteți tăiați împrejur”, KJV]. Mai degrabă „ați fost tăiați împrejur”. Poate fi vorba de pretenția unor învățători mincinoși că, înainte de a veni la Hristos, credinciosul trebuie să îndeplinească ritualul tăierii împrejur și detaliile legii ceremoniale (vezi Galateni 6,15). Cel puțin unii dintre ei trebuie să fie pretins superiori din cauza poziției lor de circumciziune.

Nu ... făcută de mână. Deși ritualul circumciziunii era făcut de mână, însemnătatea și valoarea lui se găsea în semnificația lui lăuntrică. El era menit să fie un semn exterior al credinței și al harului din inimă. Prin el, Avraam și-a arătat credința lui că nu el, ci Dumnezeu era Cel care avea viață și putea să dea viață altora. Acest semn particular urma să-i deosebească pe toți bărbații din vechiul Israel. El arăta spre credințioșia deplină a lui Israel față de Iehova și ascultarea de toate poruncile Lui. O ilustrare a însemnătății lui se găsește în istoria lui Israel. Pe vremea răzvrătirii de la Cadeș, poporul s-a lepădat de Dumnezeu. La rândul Lui, El i-a lepădat pentru un timp. Întrucât se dovediseră necredincioși față de legământul cu El, li s-a interzis să primească semnul legământului. Timp de 38 de ani, tăierea împrejur a fost interzisă (vezi PP 406). Când în cele din urmă, credincios și ascultător, Israel a trecut Iordanul, poporul era din nou dispus să intre în legământ cu Dumnezeu (vezi Iosua 5,2–9). Adevărata circumciziune este deci o problemă a inimii (vezi Deuteronom 10,16). Circumciziunea pe care o primiseră creștinii coloseni nu era exterioară, în carne. Ea era o schimbare lăuntrică a inimii și a vieții, simbolizată de botezul (vezi comentariul de la Coloseni 2,12).

Cu tăierea împrejur a lui Hristos. Adică tăierea împrejur pe care o face Hristos, nu aceea săvârșită asupra Lui. Adevărata circumciziune spirituală, îndepărtarea și îngroparea tendințelor rele ale inimii, este săvârșită prin mijlocirea lui Isus Hristos Însuși. Numai puterea Lui e în stare să înlăture viața cea veche și să creeze un om nou. Din ceremonia circumciziunii, Pavel scoate o învățătură spirituală pentru creștin.

Dezbrăcarea de trupul. Vezi comentariul de la Romani 6,6; compară cu Efeseni 4,22.

Poftelor. [„Păcatelor”, KJV]. Dovezile textuale favorizează omiterea acestei expresii.

Firii ... pământești. [„Cărnii”, KJV]. Adică ale naturii carnale (vezi Romani 7,14–25; 8,1–13).

Coloseni 2:12

12. Îngropați împreună cu El. Moartea precede îngroparea. Hristos Și-a dat viața înainte ca să fie

așezat în mormântul cel nou al lui Iosif. Înainte să poată fi îngropat împreună cu Hristos, omul trebuie să-și fi predat viața. Toate ambițiile inimii sale, dorințele și pasiunile lui carnale trebuie să fie predate Domnului. Iar vechea lui fire trebuie să moară. Botezul este semnul lepădării de sine, al morții omului vechi și al îngropării în mormântul de apă. Vezi și comentariul de la Romani 6,3.4.

Înviați. Botezul nu înseamnă doar moartea natura păcătoasă și înmormântarea ei, ci înseamnă și nașterea unei făpturi noi în Hristos Isus (vezi comentariul de la Romani 6,4).

Credința în puterea lui Dumnezeu. [„Credința lucrării lui Dumnezeu”, KJV]. Adică credința în lucrarea lui Dumnezeu.

L-a înviat din morți. Compară cu Efeseni 1,19.20. Aceeași putere care L-a înviat pe Isus din morți îl transformă și pe credincios.

Coloseni 2:13

13. Morți în greșelile voastre. [„Morți în păcatele voastre”, KJV]. Dovezile textuale sunt împărțite între existența și absența prepoziției „în”. Dacă aceasta este omisă, expresia mai poate fi tradusă „în păcatele voastre”, dar poate fi tradusă și „față de păcatele voastre”. Astfel pot fi două înțelesuri: (1) Aici Pavel descrie fosta stare spirituală a credincioșilor coloseni. Inima, mintea și trupul lor erau moarte față de cele spirituale (vezi comentariul de la Efeseni 2,1.5); (2) Credincioșii sunt acum morți față de apelurile și influența înclinațiilor păcătoase (vezi comentariul de la Romani 6,2). Gândul acesta este continuarea ideii din versetul precedent. Colosenii, ca unii care prin acceptarea lui Hristos în inimă se dezbrăcaseră de căile lor păcătoase, și ca unii care prin botez făcuseră publică această schimbare, acum pot fi considerați morți față de păcatele lor. Prin credința în Hristos ei au plătit pedeapsa cu moartea.

Firea voastră pământească netăiată împrejur. Aceste cuvinte arată că cei cărora le scrie Pavel și despre care scrie că aveau adevărata tăiere împrejur (v. 11) nu sunt evrei, ci neamuri. De asemenea această expresie descrie starea întregii omeniri. Fiecare om s-a născut în afara legământului harului (Efeseni 2,12). Prin cele două expresii: „morți în greșelile voastre” și „firea voastră pământească netăiată împrejur” se înțelege atât ceea ce merită omul din cauza alegerilor greșite sau a rebeliunii deliberate împotriva lui Dumnezeu, cât și starea naturală de condamnare în care sunt născuți toți. Prin Isus Hristos sunt biruite tendințele spre păcat, fie că acestea sunt cultivate, fie că sunt ereditare.

Adus la viață împreună cu El. Compară cu Efeseni 2,5. După cum Tatăl L-a înviat pe Isus Hristos, tot așa și credincioșii pot fi înviați ca făpturi noi. Afirmarea aceasta descrie taina nașterii din nou. Puterea dumnezeiască L-a scos pe Isus din mormânt la viață veșnică. Cât privește inima și mintea omului, aceeași putere divină, lucrând prin voința umană pe deplin predată, îl învie pe acesta la o viață de biruință.

Ne-a iertat. [„V-a iertat”, KJV]. Dovezile textuale atestă exprimarea „ne-a iertat”. Iertarea lui Dumnezeu precede învierea.

Greșelile. Gr. paraptomata, literal, „căderi alături” (vezi comentariul de la Matei 6,14). Cuvântul poate fi folosit și pentru a descrie o săgeată care nu nimerește ținta sau un soldat care rămâne în urma celorlalți ostași care mășăluiesc. Oamenii nu și-au atins idealurile. Iertarea păcatelor include restaurarea omului căzut, a privilegiilor și a poziției pe care o pierduse.

Coloseni 2:14

14. A șters. [„Ștergând”, KJV]. Gr. exaleipho, „a șterge”. În greaca clasică sensul acestui cuvânt este de a șterge ceva scris. Forma tradusă corect este la trecut, „a șters”.

Zapisul. [„Scrisul de mână”, KJV]. Gr. cheirographon, „un document scris de mână”. Aici este singurul loc din Noul Testament în care apare acest cuvânt. Cuvântul acesta era folosit de multe ori cu privire la documente scrise de mână, adesea cu un caracter legal, ca de pildă o chitanță semnată de un datornic. Compară cu Filimon 19. „Ștergerea” unui astfel de certificat de datorie era săvârșită numai după ce datoria fusese plătită și condițiile fuseseră pe deplin împlinite. Aceasta se făcea prin aplicarea unui „X”, așa cum apare pe unele papirusuri. De asemenea, cerneala cu care se scria era solubilă în apă și putea fi spălată sau ștersă, iar papirusul putea fi din nou folosit. Unii comentatori susțin că apostolul le spune colosenilor că

regenerarea lor prin puterea de învierii lui Dumnezeu, refacerea înăuntrul lor a chipului Său, era săvârșită prin „ștergerea” sau anularea de către Dumnezeu a datoriei pe care erau obligați să o împlinească. Alții văd o referire generală la legea lui Moise, așa cum era ea interpretată de Iudei. Acest ultim punct de vedere pare să fie mai în armonie cu contextul care urmează. Similaritatea cu Efeseni 2,15 și natura paralelismul acestor după epistole sugerează cu putere că „zapisul cu poruncile” este același lucru cu „Legea poruncilor, în orânduirile ei” (vezi comentariul de la Efeseni 2,15).

Poruncile. Gr. dogmata, „decrete”, „ordonanțe”. Este vorba de diferite legi și decrete ale sistemului iudaic, cărora li s-a pus capăt la cruce (vezi comentariul de la Efeseni 2,15).

Stăteau împotriva noastră. Sensul corect gramatical din textul grecesc este că ceea ce era „împotriva noastră” și „ne era potrivnic” este „zapisul”. Unii înțeleg prin aceasta o referire la acea datorie care stă împotriva tuturor, atât împotriva iudeilor cât și a neamuri; alții consideră că aici este vorba de legile sistemului iudaic. În ce privește felul în care acesta din urmă stătea atât împotriva iudeilor cât și a neamurilor, vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 15,10; Efeseni 2,15.

L-a nimicit. [„L-a înlăturat”, KJV]. Adică, „zapisul”. „Hristos este sfârșitul legii pentru ... neprihănire”. [KJV] (vezi comentariul de la Romani 10,4). Acum, pentru că Hristos a venit, oamenii nu mai sunt sub un îndrumător (vezi comentariul de la Galateni 3,25; Efeseni 2,15).

Pironindu-l pe cruce. Crucea marchează trecerea de la un sistem (cel iudaic) la celălalt (cel creștin). Exact aceeași idee este exprimată în Efeseni 2,16, unde se consideră că la cruce a avut loc împăcarea.

Coloseni 2:15

15. A dezbrăcat. Gr. apekduomai, literal, „a dezbrăcat pe cineva de haine”. Probabil că sensul de aici este „a dezbrăca de armură”, „a prăda”. S-a discutat mult cu privire la subiectul acestui predicat. Unii susțin că e Tatăl, întrucât El este subiectul predicatului „v-a adus la viață” (v. 13). Alții cred că pasajul se aplică mai degrabă la Hristos. Din punct de vedere gramatical este imposibil de determinat care este subiectul și deci problema trebuie să rezolvată ținând cont de sensului pasajului (vezi mai jos).

Domniile și stăpânirile. [„Principatele și puterile”, KJV]. Termenii aceștia se pot referi la domni pământești (Luca 12,11; Tit 3,1) sau la ființe supranaturale (vezi comentariul de la Efeseni 6,12). Ținând cont de învățăturile false din Colose, aceasta s-ar putea să fie o referire la presupusele puteri angelice și divine ale stihiiilor (vezi Introducerea și comentariul de la Coloseni 2,8). În realitate, Hristos a triumfat într-un sens special asupra lui Satana și a îngerilor lui. Moartea Lui pe cruce a avut ca rezultat faptul că simpatia lumilor cerești pentru Satana a scăzut și mai mult (vezi comentariul de la Apocalipsa 12,9). De-a lungul lucrării lui Hristos, Satana era mereu gata să-L ispitească și să-L hărțuiască. Viața lui Hristos a fost o luptă continuă, dar de fiecare dată El S-a dovedit biruitor. Fiecare efort depus de Satana pentru a-L distruge nu făcea altceva decât să demaște în continuare lucrările înșelătorului. Viața de biruință a lui Hristos, culminând pe Golgota, a hotărât soarta diavolului. Masca lui Satana a fost înlăturată. Metodele lui de acțiune au fost descoperite înaintea îngerilor și a întregului univers. A fost dat pe față adevăratul său caracter. Vezi DA 123, 761. Prin crucea Sa, Isus Hristos a dezbrăcat domniile și stăpânirile întinericului atât de slujba și autoritatea pe care o aveau ca domni ai acesteia lumi, cât și de puterea în lupta împotriva binelui. Astfel, este mult mai probabil ca subiectul acțiunii exprimate prin verbul „a dezbrăca” să fie Isus Hristos (vezi mai sus).

Le-a făcut de ocară înaintea lumii. [„Le-a demascat ... pe față”, KJV]. Sau „le-a făcut un exemplu public” (RSV). Moartea crudă a lui Hristos pe Golgota l-a dat în vileag în fața întregului univers pe Satana și legiunile lui, descoperindu-i ca ucigași și demoni.

Biruitor. Gr. thriambeuo (vezi comentariul de la 2 Corinteni 2,14).

Prin cruce. [„În ea”, KJV]. Sau „în el”. Versiunea grecească permite ambele interpretări. „Ea” s-ar putea referi fie la „zapis” fie la „cruce” (v. 14). „El” s-ar putea referi la Hristos, dacă Tatăl e considerat subiect al acțiunii exprimate în versetul acela (vezi mai sus la „a dezbrăcat”).

Coloseni 2:16

16. Dar. [„Deci”, KJV]. Adică având în vedere faptul că sistemul legal iudaică se sfârșise, și

împreună cu el sistemul ceremonial (vezi comentariul de la Efeseni 2,15).

Judece. Fără îndoială că acest verb face referire la învățătorii mincinoși care, printre altele, insistau și asupra cerințelor obligatorii ale sistemului ceremonial iudaic (vezi p. 184).

Cu privire la mâncare sau băutură. Bineînțeles că aici este vorba de darurile de mâncare sau de băutură aduse de israeliți în cadrul sistemului lor de jertfe din legea ceremonială. Unii au tras în mod eronat concluzia că afirmația lui Pavel implică desființarea poruncii care interzicea folosirea alimentelor declarate necurate (vezi Levitic 11). Că nu acesta intenționează să spună apostolul este limpede din următoarele observații:

(1) Se spune despre mâncare și băutură că sunt o umbră a lui Hristos (Coloseni 2,17); adică arată înainte la jertfa și lucrarea lui Hristos. Cu siguranță că jertfele de mâncare și băutură ceremoniale aparțineau elementelor care arătau spre jertfa lui Hristos, dar porunca cu privire la alimentele necurate nu făcea acest lucru.

(2) Interzicerea folosirii anumitor alimente exista și înaintea legii ceremoniale (vezi comentariul de la Geneza 7,2). Prin urmare, anumite animale trebuiau considerate necurate din alte motive decât cele ceremoniale. Satisfacerea apetitului prin consumarea alimentelor necurate dăunează planurilor desăvârșite ale Creatorului (vezi PP 308; 2T 70). Apostolul nu le permite creștinilor coloseni să mănânce și să bea tot ce vor. Ceea ce spune el este că creștinii nu mai sunt obligați să împlinească cererile legii ceremoniale. Aceste jertfe de mâncare și de băutură și-au găsit împlinirea în Hristos.

Sărbătoare. Rânduielele ceremoniale conțineau anumite porunci cu privire la diferite sărbători – Paștele, Sărbătoarea Azimilor, Ziua Cincizecimii, Ziua Ispășirii și Sărbătoarea Corturilor (vezi Leviticul 23).

Lună Nouă. Este vorba de prima zi a fiecărei luni (vezi Numeri 10,10; 28,11; compară cu 1 Samuel 20,5; Isaia 66,23).

O zi de Sabat. [„Zile de Sabat”, KJV]. Gr. sabbata. Acest cuvânt ar putea reprezenta fie pluralul termenul grecesc sabbaton, fie transliterarea termenului aramaic shabbata’, la singular. De aici sabbata, deși din punct de vedere gramatical este la plural, poate reprezenta și adesea reprezintă un singular (Matei 28,1 etc). Ambele forme pot fi acceptate aici, deoarece interpretarea pasajului nu depinde de alegerea între aceste două forme, „zile de sabat”, sau „un sabat”. Explicația „care sunt umbra lucrurilor viitoare” (Coloseni 2,17) arată despre ce fel de sabat este vorba aici. Sabatul săptămânal amintește de începutul istoriei pământului (Geneza 2,2.3; Exod 20,8–11; PP 48). Prin urmare, „zilele de Sabat” pe care Pavel le declară că sunt umbre care arată spre Hristos nu pot să se refere la Sabatul săptămânal din porunca a patra, ci fac referire la zilele ceremoniale de odihnă care își ating scopul o dată cu venirea lui Hristos și a Împărăția Lui (vezi Levitic 23,6–8.15.16.21.24.25.27.28.37.38).

Coloseni 2:17

17. Care sunt umbra. [„Care sunt o umbră”, KJV]. Expresia aceasta reprezintă cheia pentru înțelegerea versetului 17. Toate lucrurile amintite de apostol în versetul 16 sunt „umbre”, sau tipuri, simbolizând realitatea care este în Hristos. O umbră nu are substanță, ci este cauzată de ceva care are substanță. Compară folosirea cuvântului „umbră” în Evrei 8,5 și 10,1. Ceremoniile iudaice erau umbre ale realităților cerești. Viața, lucrarea și Împărăția lui Hristos sunt realitatea. Portretizarea acestora în legea ceremonială era doar o umbră.

Cu privire la pasajul acesta Albert Barnes, comentator prezbitarian, declară pe bună dreptate:

„Nu există în pasajul acesta nici o dovadă că el [Pavel] ar învăța că nu trebuie păzită nici o zi sfântă, căci nu există nici cel mai slab motiv pentru a crede că el intenționa să spună că una din cele zece porunci încetase să fie obligatorie pentru omenire. ... El avea ochiul ațintit la marele număr de zile care erau considerate de evrei sărbători, ca parte din sistemul lor ceremonial, și nu din legea morală sau din cele zece porunci. Despre nici o parte din legea morală – despre nici una din cele zece porunci – nu se putea spune că era ‘o umbră a lucrurilor viitoare.’ Aceste porunci, din punct de vedere al legii morale, au aplicație perpetuă

și universală.”

Trupul este al lui Hristos. În contrast cu umbra, Isus este realitatea. Spre El arată orice tip și în El se împlinește fiecare simbol. Aflându-L pe El, creștinii întorc spatele sistemului alcătuit din tipuri și umbre, umblând acum în plinătatea Prezenței Divine.

În aceste versete Pavel doboară cu totul temelia învățătorilor iudaizanți mincinoși. Ei susțineau întoarcerea la cerințele ceremoniale iudaice. Apostolul întâmpină argumentele lor susținând că acum, când Hristos, realitatea, a venit, umbrele și-au încheiat funcția. Prin toată această argumentație Pavel nu minimalizează deloc cerințele Decalogului sau ale Sabatului zilei a șaptea. Legea morală este veșnică și desăvârșită (vezi comentariul de la Romani 14,1; Efeseni 2,15).

Coloseni 2:18

18. Răpească premiul alergării. [„Răpească ... răsplătirea”, KJV]. Gr. katabrabeuo, „a aduce judecăți împotriva”, „a hotărî împotriva”, „a condamna”. Deoarece brabeus înseamnă „arbitru”, e posibil ca aici să fie o comparație cu un arbitru care îl descalifică pe un concurent. Apostolul trece acum la o altă primejdie cu care se confruntă credincioșii coloseni. El se străduiește să rezolve problemele care apar ca rezultat al învățăturilor false susținute printre ei (vezi Introducerea, Cadrul istoric).

Făcându-și voia lui însuși printr-o smerenie. [„Smerenie voluntară”, KJV]. Umiliința artificială practică pentru a spori meritul, înjosirea auto-impusă rezultând în ascetism inutil și fără valoare – toate acestea sunt rezultatele mândriei. Ele sunt săvârșite pentru a câștiga merite prin eforturi omenești, personale. În practică, ei se neagă neprihănirea lui Hristos, nelăsând loc lucrării ei în inima omului prin credință. Compară cu 1T 297.

Închinarea la îngerii. Acești învățători mincinoși acceptau în aparență călăuzirea îngerilor, pe care îi considerau emanații exterioare ale lui Dumnezeu. Ei insistau asupra slăbiciunii omului și a distanței dintre el și marele, veșnicul Dumnezeu. Acest punct de vedere este probabil o extindere a smereniei voluntare pe care o susțineau. Dacă trupul omenesc era cu totul fără de valoare, atunci omul nu se putea apropia de Dumnezeu. Avea nevoie de intermediari. Așa că, le aducea închinare acestora, considerându-i superiori omului, și într-un sens, extensii ale divinității. Pavel îi avertizează pe coloseni împotriva acceptării acestei filozofii. Ea este împotriva învățurii lui Hristos. Isus, citând din Deuteronom 6,13, declara: „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești” (Matei 4,10). Îngerii din cer nu sunt de acord să primească adorarea (vezi Apocalipsa 22,9).

Amestecându-se. Gr. embateuo, literal „a călca pe”, „a sta pe”, de asemenea, „a intra în”, referindu-se la invadarea unei țări; figurat, „a cerceta”, „a se amesteca”. Embateuo era folosit în terminologia religiei misterelor, așa cum este arătat în câteva inscripții în Asia Mică, datate cam prin secolul al II-lea d.Hr. Astfel probabil că termenul era pe buzele învățătorilor mincinoși, fiind folosit pentru inițierea în misterele cultului, iar în caz acesta sensul lui ar fi „a iniția”.

Lucruri pe care nu le-a văzut. Dovezile textuale favorizează omiterea negației, cu varianta „lucruri pe care le-a văzut”, însemnând probabil „viziuni”. Compară cu traducerea RSV a acestei expresii: „întemeindu-se pe viziuni”. [„umblând cu vedeniile lui”, traducerea G. Galaction]. Dacă termenul embateuo este tradus „a iniția” (vezi mai sus la „amestecându-se”), atunci pasajul poate fi tradus astfel: „pe care le-au văzut pe când erau inițiați”.

Umflat de o mândrie deșartă. Aceste cuvinte indică o stare de proslăvire de sine și de automulțumire.

Prin gândurile firii lui pământești. Adică prin gândurile conduse de firea pământească, în contrast cu acele gânduri controlate de Duhul Sfânt (vezi Romani 8,1–13).

Coloseni 2:19

19. Capul. Adică Hristos (vezi comentariul de la Efeseni 4,15.16). Scopul filozofiei susținute de învățătorii mincinoși din Colose era negarea lui Hristos.

Hrănit. [„Fiind servit cu hrană”, KJV]. Gr. epichoregeo, „a aproviziona”, „a susține”. Această expresie poate fi tradusă „întregul trup susținut și întrețesut prin încheieturi și ligamente”.

Închegat. [„Întrețesut”, KJV]. Compară cu Efeseni 4,16; Coloseni 2,2. Forma verbului grecesc dă de înțeles că este vorba de un proces continuu, în dezvoltare.

Încheieturilor și legăturilor. După cum mădularele corpului uman sunt ținute împreună cu ajutorul încheieturilor și a tendoanelor care toate fac parte din corp, tot așa și membrii bisericii creștine, trupul spiritual al lui Hristos, trebuie ținută împreună. Trupul spiritual își primește puterea și membrele lui stau laolaltă printr-o unire personală cu Domnul Isus Hristos. Nimic, nici chiar îngerii, nu ar trebui să se interpună între noi și Mântuitorul nostru.

Creșterea pe care i-o dă Dumnezeu. [„Creșterea de la Dumnezeu”, KJV]. Forța misterioasă care face să aibă loc creșterea este puterea lui Dumnezeu. Fără acest puternic principiu vital creșterea ar fi imposibilă. Un caracter cu adevărat armonios poate fi dezvoltat doar atunci când puterea divină se unește cu efortul omenesc. Aceasta este manifestarea exterioară, practică, a neprihănirii prin credință.

Coloseni 2:20

20. Dacă ați murit împreună cu Hristos. [„Dacă sunteți morți împreună cu Hristos”, KJV]. Literal, „dacă ați murit împreună cu Hristos” (vezi comentariul de la Romani 6,5–8).

Învățăturile începătoare ale lumii. [„Rudimentele lumii”, KJV]. Aici Pavel folosește această expresie referindu-se în special la filozofia învățătorilor mincinoși din Colose (vezi comentariul de la v. 8). Într-o accepție mai generală, „rudimentele lumii” pot fi înțelese ca lucrurile elementare de care lumea depinde în ce privește viața, ABC-ul structurii ei. „Lumea” e plasată în contrast cu cerul și înseamnă timpul în care trăim, cu tendințele și interesele lui. Un om care a murit față de lume, care trăiește după felul și filozofia ei, este mort față de cele spirituale. Situația inversă este la fel de adevărată: cel care a murit „împreună cu Hristos” și trăiește după principiile împărăției cerului, a întors pentru totdeauna spatele învățăturilor începătoare ale acestei lumi și este viu față de Dumnezeu.

De ce, ca și cum ați trăi. În esență, Pavel îi întreabă pe coloseni: „De ce, o dată ce ați renunțat la filozofia falsă și la ambițiile și învățăturile fundamentale ale acestei lumi, trăiți ca și cum încă ați fi legați de aceste lucruri?”

Vă supuneți la porunci ca acestea? [„Sunteți supuși poruncilor”, KJV]. Literal, „continuați să vă supuneți poruncilor?”, ca de pildă, rânduielilor perimate ale iudaismului (vezi comentariul de la v. 16). S-ar putea să fie vorba și de restricțiile ascetice și poruncile derivate din anumite culte. Filozofia falsă din Colose cuprinde atât elemente iudaice cât și păgâne, (vezi Introducerea). „Acum” zice Pavel, „întrucât nu sunteți obligați să țineți aceste rânduieli, de ce vă mai preocupați de ele?”

Coloseni 2:21

21. Nu lua. [„Nu atinge”, KJV; „Nu te atinge”, traducerea G. Galaction]. Ritualul mozaic era plin de interdicții împotriva atingerii de oamenii leproși, de obiectele necurate, de trupurile moarte și de alte lucruri necurate (Levitic 12–15; Numeri 19,11–22). Morala acestor interdicții era că adevăratul urmaș al lui Dumnezeu se va ține curat și nepătat de orice contaminare morală și fizică pentru ca să-L poată proslăvi pe Dumnezeu. Învățătorii mincinoși adăugau, probabil, și alte interdicții.

Nu gusta. Este vorba, desigur, de diferite restricții dietetice, impuse în mare parte de oameni (vezi v. 8), ca de exemplu cele menționate în 1 Timotei 4,3–5. Vezi comentariul de la Coloseni 2,16 ca dovadă a faptului că Pavel nu înlătura restricția cu privire la folosirea alimentelor necurate. Probabil că învățătorii mincinoși din Colose aveau mai multe interdicții în materie de dietă.

Nu atinge. [„Nu atinge cu mâna”, KJV]. Verbul grecesc este practic sinonim cu acela tradus în acest verset „nu lua”. Unii comentatori sugerează că primul ar trebui să fie tradus „nu pune mâna” și ultimul „nu atinge”. Se referă la diferite interdicții pe care unii învățătorii mincinoși le impuneau credincioșilor coloseni, unele de origine iudaică, iar altele împrumutate de la filosofii răsăriteni.

Coloseni 2:22

22. Toate pier. [„Toate urmează să piară”, KJV]. Adică toate lucrurile interzise pier. Astfel ele sunt temporare și nu au valoare permanentă spirituală sau morală.

Omenești. [„De la oameni”, KJV]. Decretele și interdicțiile învățătorilor mincinoși, deși în oarecare măsură similară cu rânduielele sistemului ceremonial iudaic, erau doar cerințe omenești. Dumnezeu nu le impunea oamenilor. Moartea lui Hristos a pus capăt legii ceremoniale, iar legile impuse de oameni nu au fost niciodată cerute de Dumnezeu.

Coloseni 2:23

23. Înfațișare de înțelepciune. [„Arătare de înțelepciune”, KJV; „trecere de înțelepciune”, traducerea lui G. Galaction]. Sau „aparență de înțelepciune”. Pavel avertizează împotriva înșelării sau inducerii în eroare prin aparențe.

Închinare voită. [„Cultul voinței”, KJV; „Cucernicie de bunăvoie”, traducerea lui G. Galaction]. Sau „religie creată de om”. Baza oricărei străduințe în împlinirea ceremoniilor omenești este „cult al voinței”. Omul se bazează pe sine și adoră eforturile personale depuse pentru a obține favoarea lui Dumnezeu. În vigilența și chinul pe care și le impune, în ritualurile inventate de el, în forma de închinare pe care o făurește, voința și faptele lui sunt preamărite. În contrast, filozofia creștină pune voința omului într-un loc cu totul diferit. Voința umană ar trebui folosită constant numai în alegerile pe care creștinul le face pentru Hristos. Hristos are atunci locul cel mai de frunte în sufletul credinciosului, iar acesta nu își mai exercită voința independent (vezi comentariul de la Galateni 2,20). Rugăciunea lui zilnică de consacrare este aceeași cu rugăciunea Mântuitorului său: „Facă-se nu voia Mea, ci a Ta.” (Luca 22,42).

Smerenie. Pavel se referă aici la smerenia falsă, ca aceea dată pe față de farisei și ascetici, care de fapt erau vinovați de mândria exhibiționismului. Asemenea persoane erau excesiv de mândre de smerenia lor, dovedind astfel că nu posedau nimic de calitate. Așa stăteau lucrurile și cu învățătorii falși din Colose.

Asprime. [„Neglijarea”, KJV]. Literal „necruțând”. Se pare că extremiștii religioși din Colose priveau la trup ca fiind în sine păcătos. Severitatea lor față de trup era extremă, în dezacord cu învățătura creștină că trupul era „Templul Duhului Sfânt” (1 Corinteni 6,19) și contrară învățăturii că trupul trebuie înfățișat ca o jertfă vie (vezi comentariul de la Romani 12,1).

De nici un preț. [„Onoare”, KJV]. Gr. time, „preț”, „valoare”, „onoare”. Traducerea „valoare” [„preț”] e adoptată în interpretarea dată mai jos.

Împotriva. [„Spre”, KJV]. Gr. pros în unele contexte, probabil și aici, înseamnă „împotriva” (compară cu Efeseni 6,11.12). În ce privește sensul pasajului pentru situațiile în care pros este tradus astfel, vezi comentariul de mai jos.

Gâdilării firii pământești. [„Satisfacerea cărnii”, KJV; „Măgulirea omului pământesc”, traducerea lui G. Galaction]. Literal, „satisfacerea peste măsură a poftelor cărnii”. Ultima parte a acestui verset a fost declarată cea mai dificilă din întreaga epistolă. Se pot face numai presupuneri cu privire la înțelesul ei. O interpretare comună e că punerea în practică a tuturor acestor legi și speculații omenești e fără de valoare împotriva îngăduirii poftelor trupului. Singurul lucru care e de folos în această privință este deplina supunere a inimii față de Hristos și moartea față de atracțiile lumii.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

1–4AA 473

2–4GW 305; 8T 295

3 COL 22, 115; DA 465; Ed 13; FE 177, 181; MB 34; ML 360; SC 17, 109; 2T 510; 5T 703

4 AA 474

6 SC 52, 69

6, 7 FE 303

6–8CH 584; EW 25

6–10AA 473; GW 305; 8T 295

7 AA 175; FE 231, 304

8 GW 16; 1T 297

8–107T 204

9 COL 115; Ev 231, 614; MB 34, 78; PK 597

9, 10 DA 181; FE 306; GW 57; MYP 55; 8T 334

10 CH 369, 593; CT 18, 491; Ed 257; FE 303, 376, 429, 446; GW 113; MB 21; ML 15, 276, 340; MM 41, 219; 6T 167; 7T 248

14 AA 194; EW 33; PP 365

15, 17 DA 165

17–196T 235

18 FE 304; 1T 297, 299

19 1T 300

21 Te 289; 3T 561; 5T 360

23 2T 612

Coloseni 3:1

1. Dacă. În versiunea greacă nu apare nici o îndoială. Conjunția introdusă aici are forță argumentativă condițională. Condiția e considerată ca fiind adevărată.

Înviat împreună cu Hristos. Cuvintele lui Pavel ar putea fi parafrazate astfel: „Întrucât ați fost înviați împreună cu Hristos”. Cuvântul „deci”, ne aduce înapoi la cap. 2,20 și chiar mai departe, la v. 12, 13. Pavel accentuează poziția și privilegiile mărețe pe care credinciosul le are prin Mântuitorul. Slabele eficacitate a religiei legaliste, sau mecanice, plină de rutine și interdicții, în contrast cu creștinismul plin de viață, e fără rost și fără de folos.

Umblați. [„Căutați”, KJV]. Adică, așa cum se înțelege din versiunea greacă, faceți-vă un obicei din a căuta (compară cu Matei 6,33).

Lucrurile. Voința, vitalizată de puterea lui Isus, ar trebui să fie îndreptată către cele cerești. Obiectivele și eforturile omului, abătute de la rudimentele omenești, ar trebui concentrate asupra realităților veșnice.

De sus. În contrast cu „rudimentele lumii” [„învățăturile începătoare ale lumii”] (vezi cap. 2,20).

Șade. Acest cuvânt sugerează o lucrare permanentă (compară cu Marcu 14,62). Tronul lui Hristos e așezat în cer.

Dreapta lui Dumnezeu. Aceasta este o poziție de autoritate și onoare (vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 2,33; Romani 8,34). Este o metaforă a faptului că Hristos și Tatăl conduc împreună universul (vezi comentariul de la Filipeni 2,5–8; compară cu Efeseni 1,20).

Coloseni 3:2

2. Gândiți-vă. [„Legăți-vă afecțiunile voastre de”, KJV; „cugetați”, traducerea lui G. Galaction]. Literal, „gândiți neîncetat la ”, sau „luați aminte neîncetat la”.

Lucrurile de sus. Adică, lucrurile din cer (vezi comentariul de la v. 1). Unde este comoara unui om, acolo va fi și inima lui (Matei 6,21).

Pământ. Cuvântul acesta apare în contrast cu „cer”, subînțeles în locuțiunea „de sus”. Întrucât cele cerești aparțin lui Hristos și vieții veșnice, lucrurile pământești au de-a face cu sistemul instalat de diavol în rebeliunea împotriva lui Dumnezeu, iar creștinul se abate de la aceste lucruri deoarece ele nu sunt ținta sa.

Coloseni 3:3

3. Căci voi ați murit. [„Căci voi sunteți morți”, KJV]. Literal, „căci voi ați murit”, adică în mod simbolic, prin botez (vezi comentariul de la Romani 6,2–4). Moartea precede viața cea nouă. Este o deosebire clară între firea nerenăscută și cea renăscută. Această moarte spirituală de care vorbește Pavel este rezultatul unei supunerii complete a voinței omului față de Dumnezeu, prin credința în Hristos.

Ascunsă cu Hristos. Forma verbului din limba greacă arată că actul ascunderii a fost complet și că efectul lui continuă până în prezent. Viața este încă ascunsă. Viața de care se vorbește aici este aceea pe care o primește creștinul când Îl acceptă pe Hristos. Isus spunea: „Cine crede în Fiul are viață veșnică.” (Ioan 3,36). Ea îi aparține deja creștinului și la a doua venire a lui Hristos el va fi mutat în nemurirea plină de slavă (vezi comentariul de la Ioan 8,51).

Coloseni 3:4

4. Se va arăta. Gr. phaneroo, „a face vizibil”, „a da pe față”. Când este folosit cu privire la a doua venire a lui Hristos, termenul phaneroo scoate în evidență faptul că acum Isus este ascuns de privirea oamenilor, iar la a doua Sa venire li Se va descoperi (compară cu Apocalipsa 1,7). Phaneroo e folosit cu privire la a doua venire și în 1 Petru 5,4; 1 Ioan 3,2.

Hristos, viața voastră. Vezi comentariul de la Ioan 1,4. Nu numai că Isus este creatorul vieții creștine și ținta finală a străduințelor omenești, dar El este și sursa zilnică de putere și îndrumare pentru fii și fiicele lui Dumnezeu, și garanția vieții viitoare, nemuritoare. Viața creștinului nu poate fi despărțită de Hristos.

Arăta ... în slavă. Sau „manifesta... în glorie”. Phaneroo e folosit aici și cu privire la sfinți (vezi mai sus, la „se va arăta”) care vor fi glorificați „în slavă”, cu trupurile „asemenea trupului slavei Sale” (Filipeni 3,21). „Când se va arăta El, vom fi ca El” (1 Ioan 3,2). Atunci rugăciunea lui Hristos, „vreau ca acolo unde sunt Eu să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu” (Ioan 17,24) va fi împlinită. Cei care pe pământ au fost membrii ai împărăției harului lui Hristos, vor fi atunci cetățeni ai împărăției slavei.

Coloseni 3:5

5. De aceea. Adică având în vedere ceea ce apostolul spusese mai înainte (v. 2–4).

Omorâți. [„Înăbușiți”, KJV]. Literal, „dați morții”. Vezi comentariul de la Romani 8,13; Galateni 5,24.

Mădularele voastre. Adică mădularele și funcțiile trupului, probabil că e vorba de acelea care aparțineau omului vechi, așa cum reiese din expresia „care sunt pe pământ”. Omul cel vechi, cu mădularele lui folosite ca unelte ale nedreptății, trebuie să moară.

Curvia. [„Desfrânarea”, traducerea lui G. Galaction]. Gr. pornea, un termen general pentru legături sexuale ilicite de toate felurile (compară cu Efeseni 5,3).

Necurăția. „Murdăria morală”.

Patima. Gr. pathos, „pasiune”, „dorință înfocată”, folosit în sens negativ în Noul Testament. În Romani 1,26, termenul pathos e folosit împreună cu atimia, „dezonoare”, în expresia „patimi scârboase” [„afecțiuni rele” KJV].

Pofta rea. [„Senzualitatea”, KJV]. Gr. epithumia, „dorința” (vezi comentariul de la Romani 7,7).

Lăcomia. [„Zgârcenia”, traducerea lui G. Galaction]. Gr. pleonexia, „dorința de a avea mai mult”. Compară cu folosirea cuvântului în Romani 1,29; 2 Corinteni 9,5; Efeseni 4,19; 5,3; etc. Lăcomia este un viciu antisocial, ambiția de a se impune sau dorința de a pune mâna pe lucrurile care sunt dreptul sau bunul altuia.

Care este o închinare la idoli. [„Care este idolatrie”, KJV]. Dacă în locul lui Dumnezeu în inimă domnește orice altceva, atunci aceasta este idolatrie (vezi comentariul de la Galateni 5,20).

Coloseni 3:6

6. Mânia lui Dumnezeu. Vezi comentariul de la Romani 1,18.

Fii neascultării. Dovezile textuale sunt împărțite între păstrarea și omiterea expresiei „peste fii neascultării”. În ce privește expresia „fii neascultării”, vezi comentariul de la Efeseni 2,2.

Coloseni 3:7

7. Odinioară. [„Cândva”, KJV]. Sau „mai înainte”.

Trăiați. [„Umblați”, KJV]. Gr. peripateo, „a se comporta”. Vezi comentariul de la Efeseni 2,2.10.

Coloseni 3:8

8. Dar acum. În contrast cu „odinioară” (v. 7).

Lăsați-vă. [„Dezbrăcați-vă”, KJV]. Gr. apothemi, „a da jos” ca o haină (Faptele Apostolilor 7,58); metaforic „a scoate”, „a pune la o parte” (vezi comentariul de la Romani 13,12). În versiunea greacă verbul este la modul imperativ. Pavel le poruncește colosenilor ca, o dată pentru totdeauna, printr-un act de voință, să înlăture de la ei toate lucrurile pe care urmează să le numească în continuare.

Mânie. Gr. Orge este cuvântul folosit în v. 6 pentru „mânia lui Dumnezeu”. Vezi comentariul de la Romani 2,8 și compară cu Efeseni 4,26.31.

Vrăjmășie. [„Furie”, KJV]. Gr. thumos (vezi comentariul de la Romani 8,28).

Răutate. Gr. kakia (vezi comentariul de la Romani 1,29).

Clevetire. [„Blasfemie”, KJV; „defăimare” traducerea lui G. Galaction]. Gr. blasphemia, „defăimarea”, „vorbirea injurioasă”, îndreptată împotriva altor oameni sau împotriva lui Dumnezeu (vezi Marcu 2,7; 7,22; compară cu Apocalipsa 13,1).

Vorbele rușinoase. [„Vorbirea murdară”, KJV; „Cuvântul de rușine” traducerea lui G. Galaction]. Gr. aischrologia, „vorbire rușinoasă”. Aceasta este singura dată când acest cuvânt apare în Noul Testament. El sugerează nu doar vorbire murdară, ci și abuz de vorbire obscenă. Compară cu Efeseni 4,29.

Ieși din gură. [„Din gura voastră”, KJV]. Cineva care vorbește „vorbe rușinoase” nu face altceva decât să dea la iveală ce se află în sufletul său (vezi Matei 15,11–18). Dimpotrivă, cel care-și pune frâu limbii și nu greșește în cuvânt „este un om desăvârșit” (Iacov 3,2). Creștinul trebuie să pună strajă buzelor sale (Psalmi 141,3).

Coloseni 3:9

9. Nu vă mințiți. Vezi comentariul de la Efeseni 4,25.

Dezbrăcat. Gr. apekduomai, (vezi comentariul de la cap. 2,15). Se folosește metafora dezbrăcării de haine.

Omul cel vechi. Vezi comentariul de la Romani 6,6; Efeseni 4,22; compară cu Ioan 3,3.5.

Faptele lui. Adică practicile de felul celor enumerate de apostol în versetele 5, 8 și 9.

Coloseni 3:10

10. Îmbrăcat. Expresia aceasta arată reversul procesului de dezbrăcare a hainelor.

Omul cel nou. Vezi comentariul de la Efeseni 4,24; compară cu DA 176; 9T 20, 23.

Care se înnoiește. [„Care este reînnoit”, KJV]. Este preferabilă traducerea „care se înnoiește” deoarece forma cuvântului grecesc arată un proces continuu. Cuvântul „înnoiește” subliniază noutatea. Tabloul este cel al unei dezvoltări treptate până la o deplină cunoaștere a lui Dumnezeu. Creșterea este produsul și dovada vieții, atât în domeniul fizic, cât și în cel spiritual. Puterea Dătătorului de viață este unicul mijloc prin care poate fi păstrată creșterea.

Cunoștință. Grecesul epignosis, „cunoaștere deplină, completă și desăvârșită”. Vezi și cap. 1,9.10; 2,2 („cunoștință”). Această cunoștință este înțelegerea și priceperea experimentală a principiilor cerului și scopul către care tinde „reînnoirea”.

După chipul. Adică, potrivit cu chipul. Vezi comentariul de la Romani 8,29.

Celui ce l-a făcut. Adică, Acela care a creat omul nou. După cum Hristos este întipărirea ființei Tatălui (vezi Evrei 1,3), tot așa și creștinul trebuie să crească până „la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (vezi comentariul de la Efeseni 4,13).

Coloseni 3:11

11. Nici grec, nici iudeu. În noua ordine instaurată de creștinism sunt înlăturate toate deosebirile naționale (vezi comentariul de la Romani 10,12; Galateni 3,28; compară cu Romani 1,6). Pe tot parcursul epistolei, Pavel repetă acest adevăr.

Nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur. Vezi comentariul de la Romani 2,25–29; Galateni 5,6.

Barbar. Vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 28,2; Romani 1,14.

Schit. Un sinonim pentru cei mai sălbatici dintre barbari.

Nici rob, nici slobod. [„Legat sau liber”, KJV]. Sau „rob sau liber”. Aici, apostolul vorbește despre deosebirile sociale. Pavel declară că în religia lui Hristos și în procesul divin al nașterii din nou nu există bariere naționale, religioase sau sociale. „Viața lui Hristos a înființat o religie în care nu există castă, o religie în care iudei și neamuri, liberi sau sclavi sunt legați într-o frăție comună, egali înaintea lui Dumnezeu.” (9T 191).

Hristos este totul și în toți. [„Hristos este totul și în tot”, KJV]. Hristos este descris aici ca ținta finală. El este, „plinătatea Celui ce plinește totul în toți” (Efeseni 1,23). Întrucât caracterul Lui se manifestă în toți creștinii, cum poate să fie deosebiri între ei? Nu poate exista rivalitate sau dușmănie între mădularele trupului lui Hristos. Isus este moștenirea comună a sfinților Săi, idealul lor, ținta lor în desăvârșirea caracterului. El este și mijlocul prin care se realizează această frățietate a biruitorilor.

Coloseni 3:12

12. Aleși ai lui Dumnezeu. Aceștia sunt supuși ai împărăției cerului. Toți cei care L-au primit pe Hristos, indiferent de distincții naționale, religioase, rasiale și sociale, sunt aleșii lui Dumnezeu. Ei sunt sarea pământului, lumina lumii. Vezi TM 422; vezi comentariul de la Romani 8,33; compară cu PP 207, 208.

Sfinți. Cei care au fost puși deoparte, care sunt despărțiți de lume și sunt devotați lucrării lui Dumnezeu (vezi comentariul de la Romani 1,7). Sfințenia este manifestarea unei vieți în acord perfect cu Dumnezeu. „Așa cum Dumnezeu este sfânt în sfera Lui, așa și omul căzut, prin credința în Hristos, urmează să fie sfânt în sfera lui.” (AA 559).

Prea iubiți. Adică iubiți de Dumnezeu.

Astfel dar ... îmbrăcați-vă. Întrucât astfel stau lucrurile, Pavel subliniază nevoia dorinței creștinului de a se asemena cu Hristos și de a avea caracterul Lui. Vezi comentariul de la v. 10.

Inimă. [„Măruntaie”, KJV; „milostivirile”, traducerea lui G. Galaction]. Gr. splagchna, „părțile interioare”, metaforic vorbind, sediul emoțiilor.

Îndurare. Gr. oiktirmoi, „afecțiunile cele mai duioase” (vezi comentariul de la Romani 12,1). O inimă miloasă este un semn distinctiv al adevăratului creștinism.

Bunătațe. Gr. chrestotes, „bunătațe”, „gingășie”, „exceleță” (vezi Romani 3,12; Galateni 5,22; Efeseni 2,7). Cuvântul acesta exprimă iubirea care acționează (1 Corinteni 13,4). Înseamnă afecțiune gingașă, îndurare, amabilitate atât în simțăminte cât și în faptele realizate pentru nevoile semenului.

Smerenie. [„Smerenie a minții”, KJV]. Gr. tapeinophrosune (vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 20,19; Efeseni 4,2). Compară folosirea acestui cuvânt în Filipeni 2,3; 1 Petru 5,5. În Coloseni 2,18.23 cuvântul descrie o falsă smerenie. Copilul lui Dumnezeu „ar trebui să se străduiască continuu să dea dovadă de smerenie, acea blândețe și acel duh liniștit care e de mare preț înaintea lui Dumnezeu (2 T 288).

Blândețea. Blândețea este lipsa îndreptăririi de sine, opusul ambiției. Este calmitate și amabilitate. Mântuitorul nostru, în ceasurile Lui de cea mai aprigă încercare, a fost modelul desăvârșit în ce privește adevărata blândețe (vezi DA 734). Creștinul adevărat trebuie să se străduiască să imite acest model în viața lui zilnică (vezi DA 354). Vezi comentariul de la Matei 5,5; compară cu Galateni 5,23.

Îndelungă răbdare. Gr. makrothumia, „răbdare”. Compară folosirea verbului înrudit, makrothumeo, în 1 Corinteni 13,4; Iacov 5,7. Makrothumia descrie înfrânarea extremă, refuzul îndelungat de a ceda vreunei pasiuni, mai ales mâniei. Vezi comentariul de la 2 Corinteni 6,6; Coloseni 1,11.

Coloseni 3:13

13. Îngăduiți-vă unii pe alții. Sau „tolerați-vă unul pe altul”.

Pricină să se plângă. [„Ceartă”, KJV; „plângere”, traducerea lui G. Galaction]. Gr. momphe, „plângere”, „pricină să se plângă”, „muștrare”. Cuvântul acesta nu mai este folosit în altă parte în Noul Testament.

Iertați-vă unul pe altul. În legăturile noastre cu semenii creștini, nu numai că ar trebui să fie obișnuită înfrânarea și îngăduința în fapte și cuvinte, dar ar trebui să existe și obișnuința de a se trece cu vederea peste greșelile, erorile sau slăbiciunile altora. Aceasta este adevărata iertare (compară cu Marcu 11,25; Efeseni 4,32).

Hristos. Dovezile textuale sunt împărțite între „Hristos” și „Domnul”. Marele standard al iertării între oameni este iertarea pe care o oferă Dumnezeu familiei omenești (compară cu Efeseni 4,32; MB 113, 114; 5T 170).

Coloseni 3:14

14. Dragostea. Gr. agape. Vezi comentariul de la Matei 5,43; 1 Corinteni 13,1. Ceea ce ar trebui să lege laolaltă toate celelalte calități amintite mai sus este iubirea. Indiferent de cât de grozavă ar fi mărturisirea de credință a celui care se numește creștin, dacă sufletul lui nu e plin de iubire pentru Dumnezeu și pentru semenii lui, el nu e un adevărat ucenic al lui Hristos (vezi comentariul de la 1 Corinteni 13,1-3).

Legătura. Gr sundesmos, „ceea ce leagă laolaltă”, „o legătură”. În cap. 2,19 sundesmos e folosit pentru încheieturile corpului. Iubirea leagă laolaltă într-o unire perfectă pe fiecare creștin cu celelalte mădulare ale corpului mistic al lui Hristos.

Desăvârșirii. Sau „maturității”. Fiecare, în propria lui sferă, trebuie să ajungă la cea mai înaltă dezvoltare: „întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic” (Marcu 4,28). Așa cum Dumnezeu este desăvârșit în sfera Lui, tot așa și creștinul trebuie să fie în a sa (vezi Matei 5,48; COL 65; AA 531).

Coloseni 3:15

15. Hristos. [„Dumnezeu”, KJV]. Dovezile textuale favorizează versiunea „Hristos” (ca în traducerea Cornilescu). Pacea lui Hristos nu este descrisă aici ca o virtute statică, ci ca o putere activă. Ea îl face pe om în stare să trăiască în liniște, netulburat și plin de încredere, în mijlocul celor mai grele împrejurări ale vieții. Hristos, izvorul păcii, devine căpitanul sufletului și pilotează liniștit corabia vieții către un liman sigur (vezi Ioan 14,27; Efeseni 2,14; Filipeni 4,7).

Chemați. [„Sunteți chemați”, KJV]. Mai bine, „ați fost chemați”. Această pace a lui Hristos de care se bucură adevărații credincioși este o parte esențială a scopului pe care Dumnezeu îl urmărește prin Evanghelie. E cu neputință să ne închipuim un creștin care să se lupte cu Dumnezeu și cu frații lui.

Un singur trup. Trupul mistic al lui Hristos este gruparea organizată a credincioșilor care au ca țintă îndeplinirea scopurilor divine (vezi Efeseni 1,22.23; 2,16; 4,4). Întrucât toți creștinii adevărați fac parte din trupul lui Hristos, nu poate exista nici un dezacord care să nu dăuneze fiecărui membru, îmbolnăvind astfel întregul corp. Dumnezeu dorește ca toți să conlucreze, uniți în iubire și serviciu.

Să stăpânească. Gr. brabeuo, literal, „a fi arbitru”, de unde, „a acorda premiu”, (substantivul înrudit, brabeion, „premiu”, apare în 1 Corinteni 9,24; Filipeni 3,14), „a pronunța decizii”, „a arbitra”. Din inimă vin hotărârile și faptele care afectează nu numai persoana, ci și biserica și societatea. Aici Pavel îi îndeamnă pe creștinii coloseni să facă din pacea care vine de la Hristos „arbitrul” vieții lor.

Fiți recunoscători. Să fii recunoscător este o datorie creștină. Recunoștința față de Dumnezeu poate fi asemănată cu solul în care crește bine planta gingașă a păcii (vezi Filipeni 4,6.7). Gratițudinea înseamnă recunoașterea faptului că Dumnezeu este dătătorul oricărui dar bun și desăvârșit și călăuză creștinului la fiecare pas al vieții. Deoarece Dumnezeu face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele celor care îl iubesc (vezi comentariul de la Romani 8,28) și deoarece nimic nu este ascuns de ochii Aceluia cu care avem de a face, de ce să ne temem? Creștinul care își înalță astăzi glasul în laudă, cândva se va alătura corului de laudă ale oamenilor mântuiți și ale îngerilor necăzuți.

Coloseni 3:16

16. Cuvântul lui Hristos. Acesta poate fi ori o solie de la Hristos, ori Evanghelia, care vorbește despre El. Compară expresiile „cuvântul Domnului” (2 Tesaloniceni 3,1) și „cuvântul Meu” (Ioan 5,24).

Să locuiască ... în voi. Sau „să-și facă locuință în voi”.

Din belșug. [„Bogat”, KJV]. Acest cuvânt accentuează supraabundența care îmbogățește sufletul. Evanghelia pe buzele lor, în inima lor, călăuzindu-le gândurile și faptele, i-ar fi îmbogățit pe coloseni în cele veșnice.

În toată înțelepciunea. Aceasta poate fi legată fie de cele anterioare, ca în KJV, fie de ceea ce urmează – „în toată înțelepciunea, învățând și îndemnând...”

Învățați-vă. [„Învățând”, KJV]. Aceasta este împărtășirea cunoștinței. Treptat și cu răbdare, începând cu lucrurile simple și progresând spre cele profunde, cel în a cărui inimă locuiește Cuvântul lui Hristos trebuie să îi învețe și pe alții principiile acestuia, exemplificându-le mereu în propria sa viață. Vezi comentariul de la 1 Corinteni 12,28; Efeseni 4,11.

Sfătuiți-vă. [„Îndemnați-vă”, KJV]. Gr. noutheteo, (vezi comentariul de la cap. 1,28).

Psalmi. Gr. psalmoi, unul din psalmii Vechiului Testament sau un imn de laudă cântat probabil cu acompaniament de instrumente cu coarde. Cuvântul înrudit, psallo, are adeseori sensul de a cânta la un instrument (vezi 1 Samuel 16,16, LXX), deși poate însemna pur și simplu, „a cânta laudă”.

Cântări de laudă. [„Imnuri”, KJV]. Gr. humnoi, de la care a derivat cuvântul nostru „imnuri”. Prin acest termen se poate ca apostolul să se fi referit la cântări specific creștine.

Cântări duhovnicești. Adică sfinte.

Cu mulțumire. [„Har”, KJV]. Gr. charis (vezi comentariul de la Romani 3,24). Mulți învățați cred că aici se aplică sensul de „mulțumire”. Alții consideră că se face referire la harul divin. Vezi comentariul de la Efeseni 5,20.

În inima voastră. [„În inimile voastre”, KJV]. Ar trebui ca melodia care iese de pe buze să umple ami întâi sufletul. Doar atunci va sensibiliza pe alții. Atunci când inima simte semnificația celor cântate, vocea va demasca aceste sentimente.

Lui Dumnezeu. [„Domnului”, KJV]. Dovezile textuale favorizează exprimarea „lui Dumnezeu”. În acest verset apostolul vorbește despre plinătatea lucrării unei persoane a cărei inimă e îmbogățită de prezența cuvântului lui Hristos. Prin cuvânt și cântec, el îl învață și îndeamnă pe fratele său și Îl laudă și înalță pe Domnul său.

Coloseni 3:17

17. Cu cuvântul sau fapta. Acestea sunt cele două căi de manifestare ale omului. Nimic nevrednic de Hristos nu trebuie făcut sau rostit de copiii Lui.

În numele. Adică în spiritul și caracterul cuiva care Îi servește cu adevărat lui Hristos, și cu referire la El. Creștinul ar trebui să aibă întotdeauna în mintea lui faptul că zi de zi construiește un caracter pentru veșnicie. El ar trebui să se așeze fără încetare sub controlul lui Dumnezeu, să fie atent în tot ce zice și face și să aibă în minte faptul că în viața lui „religia nu este doar o influență printre altele; ea trebuie să fie o influență care să le domine pe toate celelalte” (CT 489).

Mulțumiți. [„Mulțumind”, KJV]. Lauda ar trebui să fie cea care însoțește toate gândurile și acțiunile creștinului (compară cu Efeseni 5,4,20; 1 Tesaloniceni 5,18). Apostolul a atras atenția de repetate ori asupra nevoii de a ne exprima recunoștinței și mulțumirea față de Dumnezeu (vezi Coloseni 1,12; 2,7; 3,15; 4,2).

Tatăl. [„Și Tatăl”, KJV]. Mai bine „și anume Tatăl”. Ținta laudei creștinului este Dumnezeu, care este Tatăl Lui. Isus este Mijlocitorul prin care noi aducem Tatălui recunoștința noastră.

Coloseni 3:18

18. Nevestelor fiți supuse. [„Nevestelor, supuneți-vă”, KJV]. Vezi comentariul de la Efeseni 5,22.

În Domnul. Vezi comentariul de la Efeseni 1,4.

Coloseni 3:19

19. Iubiți-vă nevestele. Vezi comentariul de la Efeseni 5:25.

Coloseni 3:20

20. Copii, ascultați de părinții voștri. Vezi Efeseni 6,1.

În toate lucrurile. Aceasta nu trebuie să includă și poruncile care sunt împotriva voinței lui Dumnezeu. O poruncă păcătoasă nu aduce nici o obligație din partea copilului. E nevoie să se specifice că aici Pavel se adresează familiilor creștine.

Domnului. Dovezi textuale atestă exprimarea „în Domnul”, în analogie cu versetul 18. Sfera Obiectivul suprem al copilului este a-I fi pe plac Domnului. Ascultând de părinții lui, el Îi place lui Dumnezeu.

Coloseni 3:21

21. Nu întărâtați. Grecesul erethizo, „a ațâța”, fie în sens pozitiv, ca în 2 Corinteni 9,2, fie în sens negativ, ca aici. Prin cicălire și pâra continuă, prin găsirea de greșeli și prin muștrare sentimentele copiilor pot fi întărâtați împotriva oricărei forme disciplinare.

Piardă nădejdea. [„Fie descurajați”, KJV]. Gr. athumoo, „a se descuraja”, „a deveni deprimat sau întristat”. Aici este singurul loc în care apare acest cuvânt în tot Noul Testament. Sub provocare continuă o persoană tânără poate să se descurajeze în încercările de a obține biruință asupra slăbiciunilor lui și poate să renunțe cu totul la viața de creștin. Se poate ca intențiile tatălui său să fi fost bune, dar metoda lui greșită de a-l duce pe copil la desăvârșire, produce un rezultat dezastruos. Vezi Efeseni 6,4.

Coloseni 3:22

22. Robilor, ascultați. [„Servilor, ascultați”, KJV]. Vezi comentariul de la Efeseni 6,5.

Nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor. Motivația pentru serviciu n-ar trebui să fie doar satisfacerea unui standard omenesc, lucrând numai când supraveghetorul privește și făcând un efort minim. Asemenea servi pot considera că își îndeplinesc datoria față de stăpânii lor pământești, dar acest lucru este nevrednic pentru creștini. Vezi comentariul de la Efeseni 6,6.

Curăție de inimă. [„Sinceritatea de inimă”, KJV]. Gr. haplotes, „simplitate”, „sinceritate” (vezi comentariul de la Romani 12,8). Este exact opusul serviciului făcut de ochii oamenilor. Cel care caută să-i placă stăpânului doar câtă vreme acesta îl urmărește, iar în alte situații nu face nimic, e un fățarnic”. Vezi comentariul de la Efeseni 6,5.

Vă temeți de Domnul. [„Vă temeți de Dumnezeu”, KJV]. Sau „respectați pe Dumnezeu”. El este marele Stăpân. Standardele Lui ar trebui să-L impulsioneze pe creștin să-L recunoască în toate căile sale pe Domnul ca Cel căruia trebuie să-I dea în cele din urmă socoteală.

Coloseni 3:23

23. Din toată inima. [„Din inimă”, KJV]. Literal, „din sufletul [vostru]” (vezi comentariul de la Efeseni 6,6; compară cu Deuteronom 6,5; Marcu 12,30).

Pentru Domnul. Vezi comentariul de la Efeseni 6,7.

Coloseni 3:24

24. Veți primi. Vezi comentariul de la Efeseni 6,8.

Răsplata moștenirii. Adică răsplata care este moștenirea. Întrucât în cadrul Împărăției lui Dumnezeu nu este deosebire între rob și liber (vezi comentariul de la v. 11), Pavel extinde acum această idee declarând că și robul poate avea răsplătirea moștenirii.

Voi slujiți. Acest verb poate fi redat cu forma de imperativ: „Slujiți!” Ambele traduceri se pot încadra în context. E adevărat că sclavii trebuie să primească ordine de la stăpânii lor pământești, dar scopul lor suprem ar trebui să fie acela de a-i fi pe plac lui Hristos.

Coloseni 3:25

25. Cine umblă cu strâmbătate. [„Cel care face ce e rău”, KJV]. Unii consideră că acest verset se aplică la sclavul care nu slujește cu toată puterea. Alții cred că se referă la stăpânul care își maltratează sclavul, iar alții consideră că este o declarație generală. Afirmația „nu se are în vedere fața omului” e în general, dacă nu întotdeauna, aplicată la cineva de un rang mai înalt și acest fapt demonstrează că nu la sclav se face referire aici. O comparație cu Efeseni 6,9 sugerează că probabil a doua opinie e corectă.

Va primi. Gr. komizo, „a primi [plată]”, „a primi [o recompensă]”. Compară folosirea acestui cuvânt în 2 Corinteni 5,10. Cu siguranță că Pavel se referă la judecata finală, când robul necredincios va primi plata pentru purtarea lui nedreaptă.

Nu se are în vedere fața omului. Literal, „fără a privi fața” (vezi comentariul de la Efeseni 6,9; vezi și comentariul de la Romani 2,11).

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

1 MB 91; MYP 317; 1T 705; 6T 147

1, 2 CS 136; 5T 536

1–3AA 476; 2T 177; 6T 99

1–4CT 258; 1T 508

1–6MM 147

2 CT 234; ML 105, 359; MYP 104; 1T 279; 2T 184, 675, 690

2, 3 CS 158; 2T 690

3 AA 512, 594; CH 342; CT 152; DA 224, 527; Ev 447, 644; FE 289; GW 373; MB 16, 26; MH 136; ML 273, 277, 318; MM 144; PP 450; SL 13; SR 319; Te 113; TM 143; 2T 158, 425; 4T 614; 5T 514, 573; 6T 51, 121, 146; 7T 194; 9T 62, 106

3, 4 DA 787; MM 7; MYP 84; TM 512; 1T 550; 2T 145; 4T 357

5 AA 447; COL 261; CS 26, 84, 223; PP 439, 496; 3T 130, 201, 250, 387, 513; 4T 476; 5T 337

7, 8 AA 477

8 ML 334

10 MH 425

11 AA 246, 390; 4T 401

12 AH 114; 1T 165; 2T 332; 7T 46

12–15AA 477; 4T 243, 257; 5T 169

12–17SL 87; 6T 99

14–171T 508

15 MH 253; 5T 75; 8T 191; 9T 136

17 CT 489; MM 42; 5T 170

18, 19 AH 116

20 1T 497

21 CG 279

22–24MYP 230

23 MB 99; ML 219; SC 83; 4T 572; 5T 459, 726; 9T 221

Coloseni 4:1

1. Stăpânilor. Vezi comentariul de la Efeseni 6,9.

Dați. Gr. parecho, „a înmâna”, „a oferi”, „a pune la îndemână”, aici o formă care vrea să implice „din partea voastră”.

Robilor. [„Servilor”, KJV]. gr. douloi, (vezi comentariul de la Romani 1,1; Efeseni 6,9).

Ce le datorăți. [„Ce este drept”, KJV]. Stăpânul nu trebuie să acționeze mânat numai de capriciu. Ca ființă umană sclavul are anumite drepturi. Aceste drepturi trebuie respectate, iar nevoile lui fundamentale satisfăcute.

Ce li se cuvine. [„Echitabil”, KJV]. Gr. isotes, „echitate”, „cinste”, „tratament nepărtinitor” (vezi Levitic 25,39–43; Deuteronom 15,12–14; vezi comentariul de la Galateni 3,28; Efeseni 6,9).

Și voi aveți un Stăpân. Stăpânul este doar un ispravnic al lui Hristos. Bogăția pe care o are și capacitatea lui de a administra lucrurile i-au fost date de Domnul său din cer. Această concepție este pur și simplu extinderea regulii de aur în domeniul relațiilor dintre stăpâni și sclavii. De fapt Pavel zice: „tratați-i pe sclavii voștri așa cum ați dori ca Stăpânul vostru din cer să vă trateze pe voi.” Compară cu Matei 23,8; Efeseni 6,9.

Coloseni 4:2

2. Stăruieți. [„Continuați”, KJV]. Gr. proskartereo (vezi comentariul de la Romani 12,12). Vezi și comentariul de la Efeseni 6,18; 1 Tesaloniceni 5,17.

Vegheați. Îndemnul apostolului accentuează nevoia de veghere continuă prin rugăciune. Noi trebuie să veghem neîncetat ca nu cumva adversarul să ne abată, ca nu cumva să ne slăbim vigilența și să obosim.

Cu mulțumiri. Sau „în mulțumire”. Vezi comentariul de la Efeseni 6,18. Vezi și comentariul de la 1 Tesaloniceni 5,18. Rugăciunea și vegherea ar trebui să fie întotdeauna însoțite de recunoștința față de Dumnezeu. Deși avem zilnic nevoie de ajutor și călăuzire, cu toate acestea există întotdeauna multe motive de mulțumire.

Coloseni 4:3

3. Rugați-vă pentru noi. Vezi comentariul de la Efeseni 6,19. În scrisoarea lui către coloseni, Pavel îi amintește pe colaboratorii săi în cererea pentru rugăciunea de mijlocire.

Ușă pentru Cuvânt. [„Ușă pentru vorbire”, KJV; „Ușa cuvântului”, traducerea lui G Galaction]. Literal, „ușa cuvântului”, adică o ușă pentru cuvânt, o ușă pentru predicare. Compară asemănarea cu ușa din Faptele Apostolilor 14,27; 1 Corinteni 16,9; 2 Corinteni 2,12. Ocaziile de a predica Evanghelia sunt privite ca uși larg deschise pentru predicatori, prin care să treacă aducând vestea bună. Deoarece predicarea Evangheliei este împiedicată de întemnițarea lui, Pavel dorește să fie eliberat. El știe că doar Dumnezeu poate realiza acest lucru și ar vrea ca cei din Colose să se roage stăruitor ca Domnul să lucreze această privință. O astfel de rugăciune i-ar uni pe credincioșii coloseni în zelul pentru Evanghelia și i-ar îndemna la o mai mare activitate.

Taina lui Hristos. Vezi comentariul de la Romani 11,25; compară cu Efeseni 3,3–6. Taina lui Hristos este taina pe care a descoperit-o Hristos. Scopurile cuprinzătoare ale lui Dumnezeu pot fi cunoscute de om numai prin descoperirea lui Hristos.

Lanțuri. Pavel era în lanțuri pentru că predicase taina lui Hristos. Arestarea lui în Ierusalim era un rezultat direct al dușmăniei iudeilor față de solia pe care o proclama.

Coloseni 4:4

4. S-o fac cunoscut. [„Să o declar”, KJV]. Sau „să o descopăr”. Este vorba de taină. Marea ambiție a fiecărui predicator e de a descoperi celorlalți în mod clar adevărul Evangheliei.

Așa cum trebuie să vorbesc. Sau „așa cum e necesar pentru mine să vorbesc”. Dumnezeu hotărâse ca Pavel să predice fără restricție Evanghelia în țările îndepărtate și apropiate. Însă lanțurile în care se afla împiedicau îndeplinirea misiunii sale (vezi 1 Tesaloniceni 2,18).

Coloseni 4:5

5. Purtați-vă. [„Umblați”, KJV]. Gr. peripateo, „a se purta” (vezi comentariul de la Efeseni 2,2). Prin acest cuvânt se înțelege viața creștinului, cuprinzând legătura lui cu Dumnezeu și cu oamenii.

Înțelepciune. Adică înțelepciune creștină practică (vezi comentariul de la Proverbe 1,2.3).

Cei de afară. Adică necreștini. Compară cu 1 Corinteni 5,12; 1 Tesaloniceni 4,12. Ambiția adevăratului apostol ar trebui să fie aceea de a face ucenici din „cei de afară”. Cea mai importantă metodă prin care se poate realiza lucrul acesta este exemplul unei vieți autentice de creștin. Împotriva acesteia nu există argument.

Răscumpărați vremea. [„Răscumpărând vremea”, KJV]. Literal, „cumpărându-vă timpul potrivit” (vezi comentariul de la Efeseni 5,16).

Coloseni 4:6

6. Vorbirea. Cuvintele merg mână în mână cu viețuirea creștină. Lucrul acesta este valabil mai ales în relațiile cu cei care sunt „afară” (v. 5). Nu doar cuvintele în sine, ci și felul cum sunt rostite, și chiar și tonul vocii fac o impresie pozitivă sau negativă asupra aceluia care le aud. De aceea vorbirea și purtarea creștinului trebuie să fie bine supravegheate.

Har. Gr. charis (vezi comentariul de la Romani 3,24). În acest context cuvântul poate avea sensul de „amabilitate”, „dulceață”. Când a vorbit Isus în sinagoga din Nazaret, cei care au ascultat au rămas impresionați de „cuvintele pline de har” (literal „cuvinte de har”) care se revărsau de pe buzele lui (Luca 4,22). Cuvintele creștinului ar trebui să poarte cu ele puterea și influența cerului.

Dreasă cu sare. Sarea face hrana gustoasă. Aici se referă la acele elemente care fac vorbirea atrăgătoare, cu putere și agreabilă la ascultare. Opusul ei ar fi vorbirea banală, fără gust, sau inutilă (vezi comentariul de la Matei 12,36). Când creștinul deschide gura, din ea ar trebui să se reverse cuvinte plăcute, care să întărească.

Să răspundeți fiecăruia. E responsabilitatea fiecărui creștin să fie gata să răspundă „oricui cere socoteală de nădejdea care este” în el (vezi comentariul de la 1 Petru 3,15). Mărturisirea personală este o parte esențială a vieții de creștin. Pentru a mărturisi eficient cuvintele noastre trebuie să fie așa cum sunt descrise aici.

Coloseni 4:7

7. Tot ce este cu privire la mine. [„Totul despre starea mea”, KJV]. Sau „toate lucrurile cu privire la mine” (compară cu Filipeni 1,12). Pavel își închipuia că cei din Colose ar fi fost interesați de amănunte cu privire la întemnițarea lui.

Tihic. Vezi comentariul de la Efeseni 6,21.

Tovarășul meu de slujbă. Acesta este un titlu de onoare deoarece îl așează pe Tihic pe aceeași treaptă cu Pavel. În Efeseni 6,21 nu este pomenit acest amănunt cu privire la Tihic.

În Domnul. Lucrarea lui era îndeplinită în cadrul planului și sub influența lui Hristos. Voința Stăpânului era elementul care îi lega pe toți servii Săi. Fără îndoială că Tihic era fericit să fie în legătură cu un asemenea Domn, să fie tovarăș cu servii Lui și să se grăbească să-I îndeplinească planurile.

Coloseni 4:8

8. L-am trimis. Compară cu Efeseni 6,22. Tihic le-a adus colosenilor atât scrisoarea de la Pavel cât și solia personală din partea acestuia.

Ca să luați cunoștință despre starea noastră. [„Ca să poată cunoaște starea voastră”, KJV]. Dovezile textuale sunt împărțite între această exprimare și „ca voi să știți starea noastră”, sau „ca voi să puteți ști cum suntem” (RSV). Ultimele două sunt în acord cu ceea ce spune Pavel în versetul 7 și cu afirmația paralelă din Efeseni 6,21. Tihic urma să le povestească membrilor cum o ducea Pavel, să-i încurajeze să meargă mai departe pe calea creștină și poate să le ceară ajutor financiar pentru a-l susține pe Pavel în închisoare.

Să vă mângâie inimile. Vezi comentariul de la Efeseni 6,22.

Coloseni 4:9

9. Onisim. Un sclav fugit din Colose, care se convertise la Roma, prin eforturile lui Pavel (vezi comentariul de la Filimon 10).

Credincios și prea iubit. Înainte Onisim nu era deloc vrednic de încredere. Acum viața sa era schimbată total.

Dintr-ai voștri. Onisim era din Colose. Creștin fiind, el aparținea acum frățietății credincioșilor (vezi comentariul de la Galateni 3,28; compară cu Filimon 10–12).

Ei vă vor spune tot. În afară de Tihic, Pavel îi încredințează și lui Onisim solia care trebuia transmisă oficial, arătând că avea deplină încredere în convertirea și integritatea acestuia.

Coloseni 4:10

10. Aristarh. Este un asociat al lui Pavel, din Tesalonic (Faptele Apostolilor 27,2). El participase cu apostolul la experiențele legate de zarva din Efes (Faptele Apostolilor 19,29). Când delegația apostolică a călătorit de la Corint la Ierusalim, Aristarh a dus probabil darurile de la Tesalonic la biserica mamă din Palestina (Faptele Apostolilor 20,4). De asemenea l-a însoțit pe Pavel cel puțin o parte din călătoria acestuia ca deținut, de la Ierusalim la Roma (Faptele Apostolilor 27,2). În Filimon 24 el este enumerat printre „colaboratorii” lui Pavel.

Tovarășul meu de temniță. Unii sunt de părere că Aristarh se hotărâse de bunăvoie să împărtășească cu Pavel neplăcerile vieții de temniță, pentru a-i fi de folos, susținând că această practică era permisă la romani.

Vărul. [„Fiul surorii”, KJV]. Gr. anepsios, „văr”. Poate că traducerea KJV „fiul surorii” reflectă versiunea latină Vulgata, consobrinus, care înseamnă „fiul surorii”, dar poate însemna și o rudenie de orice grad. Sau, așa cum au concluzionat traducătorii, anepsios avea sensul pe care îl are azi cuvântul englezesc „nephew” (nepot după soră sau după frate), care vine de la anepsios prin latinescul nepos.

Conflictul cu privire la Ioan Marcu l-a despărțit cândva pe Pavel de Barnaba (Faptele Apostolilor 15,36–40). După separare, Barnaba l-a luat pe tânăr sub grija sa. „Prin binecuvântarea lui Dumnezeu și înțeleapta educație a lui Barnaba, el a devenit un lucrător valoros” (AA 170). Din fericire Pavel a recunoscut marea schimbare și l-a primit acum pe Marcu ca unul din colaboratorii săi (Filimon 24; compară cu 2 Timotei 4,11).

Coloseni 4:11

11. Isus ... Iust. Aceasta este singura dată când acest nume apare în Biblie sub această formă, deși numele Iust apare și în alte două ocazii (Faptele Apostolilor 1,23; 18,7).

Din numărul celor tăiați împrejur. Adică iudei. Aici termenul se referă la creștinii iudei. Expresia ar trebui să fie pusă în legătură cu următoarele propoziții – din numărul celor tăiați împrejur doar cei trei menționați sunt colaboratorii săi și deci o mângâiere pentru el.

Coloseni 4:12

12. Epafra, care este dintr-ai noștri. Epafra, originar din Colose, lucrase acolo și poate și în Laodicea și Hierapole. El îl informase pe Pavel cu privire la situația bisericii din orașul lui (vezi cap. 1,7.8). Evident că a rămas la Roma mai mult decât plănuise la început, pentru a-l ajuta pe apostol în lucrarea sa. El i s-a alăturat lui Pavel în trimiterea salutărilor.

Se luptă pentru voi. [„Străduindu-se cu înfocare”, KJV]. Literal, „agonizând sau luptându-ne continuu” (vezi cap. 1,29). Rămânând în Roma, Epafra nu îi uitase pe credincioșii de acasă. El se lupta pentru ei în rugăciune de mijlocire.

Desăvârșiți și deplini. Sau „maturi și deplini”. Dovezile textuale favorizează traducerea „maturi și deplin întemeiați”. Creștinul care prin har a atins fiecare treaptă a cunoașterii și a creșterii, este considerat de cer ca desăvârșit (vezi comentariul de la Matei 5,48).

În voia lui Dumnezeu. [„În toată voia lui Dumnezeu”, KJV]. Vezi comentariul de la cap. 1,9. Aceasta cuprinde întregul plan al lui Hristos pentru mântuirea poporului Său.

Coloseni 4:13

13. Vă mărturisesc. [„Dau raport despre El”, KJV]. Sau „mărturisesc cu privire la el”.

Râvnă. Gr. zelos, „luptă puternică”, „ardoare în lupta pentru ceva”, de asemenea, „gelozie”, „indignare”. Pot fi oferite dovezi textuale importante pentru folosirea termenului ponos, „muncă”, „chin sufletesc”.

Laodicea... Hierapole. Aceste două cetăți se aflau în Valea Lycus, la o depărtare de aproximativ 6 mile una de alta. Probabil că bisericile din aceste orașe au fost înființate cam în același timp cu biserica din Colose și fără îndoială că Epafra slujise în aceste biserici, ca și în biserica din Colose. În ce privește Laodicea, vezi capitolul Cele Șapte Biserici din Apocalipsa și comentariul de la Apocalipsa 3,14.

Coloseni 4:14

14. Luca. În ce privește biografia lui Luca, vezi Vol. V, pp. 663, 664; vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 16,10. Tovărășia personală a lui Luca era un izvor nesecat de mângâiere și putere.

Dima. Este menționat numai aici, în 2 Tesaloniceni 4,10 și în Filimon 24. Se pare că Dima era acum loial, dar mai târziu a intervenit o schimbare. În cursul celei de a doua întemnițări Pavel se plângea că „Dima, din dragoste pentru lumea de acum, m-a părăsit” (2 Timotei 4,10).

Coloseni 4:15

15. Laodicea. Vezi comentariul de la v. 13. Fără îndoială că erau dese întâlnirile dintre credincioșii acestor trei orașe apropiate de pe Valea Lycus.

Nimfa. Nu se mai cunoaște nimic altceva cu privire la această persoană. Există dovezi textuale importante pentru a considera că putea fi vorba și de o femeie. Mai sunt dovezi textuale și pentru exprimarea „casa lor”. Este evident că persoana despre care este vorba era plină de zel pentru cauza lui Dumnezeu, oferindu-și cu generozitate locuința comodă pentru întâlnirile numărului mic de credincioși din Laodicea.

Coloseni 4:16

16. Faceți ... să fie citită. Acest obicei trebuie să fi fost des întâlnit la primii creștini. Istoria arată că scrierile Noului Testament erau copiate și recopiate și că aveau o largă circulație.

Epistola ... Laodicea. Aceasta nu înseamnă că epistola a fost scrisă din Laodicea, ci că fiind scrisă către Laodicea, urma să fie dusă la Colose „din Laodicea”. Astfel, pentru credincioșii din Colose ea urma să fie „din Laodicea”. Cât privește identitatea acestei epistole, nu se știe nimic precis. Mulți susțin teoria că scrisoarea către efeseni este cea la care se face referire aici. Pavel le-a scris efesenilor cam în aceeași perioadă în care le-a scris și colosenilor, poate chiar în aceeași zi. Ambele au fost încredințate aceluiași sol, Tihi (compară cu Efeseni 6,21; Coloseni 4,7). Dar aceasta este numai o ipoteză. În ce privește problema

autorul epistolei către Efeseni, vezi Vol. VI, p. 993, 994.

Coloseni 4:17

17. Arhip. Numele lui este menționat doar aici și în Filimon 2. În Filimon apare în legătură strânsă cu numele lui Filimon și al lui Apfia. Unii comentatorii consideră că Apfia era soția lui Filimon. Poate că Arhip era fiul lor. Lucrul acesta s-ar potrivi cu cele spuse de Pavel aici (vezi comentariul următor). În Filimon, Pavel îl numește pe Arhip „tovarășul nostru de luptă” și pomenește biserica din casa lui Filimon, al cărei slujbaș probabil că era Arhip. Bineînțeles că Filimon, ca și Nimfa, făcuse din casa lui un loc de adunare a fraților, și în oarecare măsură Arhip era conlucrător cu el.

Slujba. Gr. diakonia (vezi comentariul de la Romani 12,7). Cuvântul s-ar putea referi la slujba de diacon (vezi Romani 12,7). Sugerează slujire (Faptele Apostolilor 12,25) și ar putea include funcția de pastor sau prezbiter. Arhip e avertizat să fie mereu atent, să depună efort maxim și râvnă în îndeplinirea datoriilor și a slujbei sale.

Primit-o în Domnul. Pavel îi reamintește lui Arhip că slujba lui îi fusese încredințată de Domnul. La fel ca preoții din Vechiul Testament, așa este și slujitorul Evangheliei; „nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu” (Evrei 5,4).

Să împlinești. Adică să-și îndeplinească diferitele răspunderi.

Coloseni 4:18

18. Urarea de sănătate este cu mâna mea: Pavel. Se pare că aici Pavel a luat pana din mâna celui căruia îi dicta și a scris el însuși salutarea de rămas bun (vezi comentariul de la 1 Corinteni 16,21; Galateni 6,11). Expresia arată dragostea apostolului și dovedește originalitatea și faptul că Pavel este autorul acestei scrisori.

Aduceți-vă aminte de lanțurile mele. Fără îndoială că Pavel i-a îndemnat la asta pentru a le trezi iubirea și simpatia. Ei aveau să-și dea seama că, deși se afla în lanțuri, el se gândea la ei, și aveau să simtă din nou dragostea pe care le-o purta și rugăciunile lui de mijlocire pentru ei.

Harul să fie cu voi. Compară 1 Timotei 6,21; 2 Timotei 4,22. În ce privește înțelesul acestui salut, vezi comentariul de la Romani 1,7.

Amin. Pot fi citate dovezi externe importante pentru omiterea acestui cuvânt.

Fragmentul care apare în unele versiuni după versetul 18 nu există în nici unul din manuscrisele antice și nu face parte din textul original.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

2 CS 274; ML 16; SC 97

5 CM 47; COL 342; 3T 482

5, 6 2T 317

6 AH 435; COL 336; CT 443; CW 19; GW 122; MB 68; ML 114; 1T 648; 2T 317, 338; 4T 135, 400, 521

7–14AA 455

10 AA 440

10, 11 AA 170

14 AA 454; CH 498; Ev 554; MH 140; 6T 233

